Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 30 Montgomery St. Jersey City, N.J. 07303
Телефони: (201) 434-0237 (201) 434-0807
з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюзу: (201) 451-2200
з Ню Йорку (212) 227-5250 (212) 227-5251

РІК LXXXIV. Ч. 61. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ЧЕТВЕР, 17-го БЕРЕЗНЯ 1977 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, MARCH 17, 1977 No. 61. VOL. LXXXIV.

Ольга МАРУНИЧ

ПРОМЕТЕЙ

Не малюйте Шевченка плебеєм,
У кріпацькій пошарпаній свиті —
Я в нім бачу лице Прометея,
У одежі, із сонця відлитій.

Лиш володаря дум України,
Що піднісся на грані столітні,
Щоби сіяти правду невпинно,
Щоб вогнем у віках пломеніти!

Не малюйте Шевченка солдатом,
Не малюйте, на зло клятій долі:
Мій Шевченко завжди був крилатим,
Мій Шевченко завжди був на волі!

Не малюйте поета в печалі,
Бо він — світоч і щастя народу,
Став пісок золотим в Кос-Аралі,
Де ступав він у роки негоди.

Вороги почорніли від гніву,
Як побачили правду безкраю:
Всенародний Сіяч оре ниву,
Для свободи й добра урожаю...

І тепер наш Тарас — в кожній хаті,
З нами словом живим розмовляє,
Є в Шевченка народження дата,
Дати смерти в Шевченка — немає!

Цю поезію з України рецитовано під час церемонії покладення вінка від Асоціяції Діячів Української Культури, з написом „АДУК — Кобзареві", 13 березня 1977 р. у Вашінґтоні, біля пам'ятника Тарасові Шевченкові. Рецитувала п-і Слава Скасків. Поезія „Прометей" була відома за кордоном раніше, але без 5-ої строфи, що розпочинається словами: Вороґи почорніли від гніву".

АДУК поклав вінок перед пам'ятником Кобзареві у Вашінґтоні

Вашінґтон. — У неділю, 13 березня 1977 р., Головна Управа Асоціяції Діячів Української Культури в Америці вшанувала пам'ять та безсмертні ідеї Тараса Шевченка, поклавши великий вінок біля його пам'ятника у столиці, на площі при вул. 21 і „П". На вінку був напис на синьо-жовтій шовковій стрічці: „АДУК — Кобзареві". Голова ГУ АДУК-ЗСА Леонід Полтава, привітавши зібраних, сказав, що як немає у Шевченка дати смерти — за поезією молодої поетеси в Україні, так немає і кордонів для його визвольних ідей.

В церемонії покладення вінка взяла участь п-і Євгенія Скасків, 91-річна українка, яку сердечно привітали зібрані, а на руках у п-ва Маєвських була однорічна донечка, що символізувало тяглість поколінь та відданість українців заповітам Кобзаря. В покладенні вінка взяв участь мистець д-р Михайло Кушнір, голова Головної Контрольної Комісії Асоціяції. Після покладення вінка з рецитацією поезії „Прометей" авторства Ольги Марунич виступила суспільно-громадська діячка п-і Слава Скасків, підкреслюючи такі слова в цій, пересланій з України, поезії про сучасну актуальність ідей Тараса Шевченка: „Всенародний Сіяч оре ниву для свободи й добра урожаю".

Анна Гарас знову очолює Комітет Відділів УНС Округи Лігай Веллі

Нортгемтон, Па. (с. г.) — У неділю, 13-го березня ц. р., тут в залі УКЦеркви відбулися Загальні Збори Окружного Комітету Відділів Лігай-Велійської Округи — Алентавн, в яких взяло участь 27 представників Відділів з Аллентавну, Істону, Бетлегему, Нортгемтону і Палмертону.

Наради відкрила голова Округи головна радна Анна Гарас, привітала приявних, між ними головного організатора Степана Гавриша і організаційного референта централі УККА дир. Романа Крупку, яких і запросила до президіяльного стола. Після молитви приявні хвилинною мовчанкою вшанували пам'ять померлих членів.

Анна Гарас

На бажання зібраних нарадами проводила голова Округи пані Гарас, а обов'язки писаря сповняв сек-

(Закінчення на стор. 5-ій)

Інж. Богдан Мак очолив Окружний Комітет Відділів УНСоюзу в Нюарку

Нюарк. — В суботу 12-го березня ц. р. відбулися тут в залі Українського Народного Дому Річні Загальні Збори Окружного Комітету Відділів УНСоюзу в Нюарку, на яких вибрано нову Управу в складі: інж. Богдан Мак — голова; Ярослав Леськів і Йосиф Воробець — заступники голови; Юліян Баранюк — секретар; Володимир Боярський — касир; Омелян Твардовський — організаційний референт; вільними членами Управи обрано: Анну Дубас, Анну

(Закінчення на стор. 5-ій)

Інж. Богдан Мак

В'єтнам, Північна Корея і ПВО запрошені на промову Картера в ОН

Ню Йорк. — Генеральний секретар Об'єднаних Націй, Курт Вальдгайм, у вівторок, 15-го березня, запросив представників В'єтнаму, Північної Кореї та Палестинської Визвольної Організації (ПВО), щоб вони були приявні під час промови президента Джіммі Картера в Генеральній Асамблеї ОН цього четверга та на прийнятті в його честь, не зважаючи на те, що згадані дві держави і організація палестинських арабів не є членами Об'єднаних Націй. Спершу ЗСА настоювали на тому, щоб під час промови Президента і на прийнятті були приявні тільки представники 147-ох держав-членів, але опісля відтягнули своє застереження, бо таке обмеження не дозволило б брати участи також таким не-членам, як Швайцарія, Монако, Південна Корея, Ватикан тощо.

Речник ПВО заявив, що делеґація його організації буде приявна під час виступу президента Картера і на прийнятті, але В'єтнам і Північна Корея покищо не повідомили, чи приймають запрошення. Хаїм Герцоґ, ізраїльський амбасадор до ОН, висловив невдоволення з факту, що ПВО була запрошена до участи, вказуючи, що Ізраїль не визнає ПВО як речника палестинських арабів, бо ця організація далі має за свою мету „знищення Ізраїля". Герцог заявив, що тільки кілька днів тому представники ПВО на нарадах в Каїрі закликали арабські держави „змести Ізраїль з лиця землі."

Оборонна акція України була головною темою нарад КОУАО

Ню Йорк, Н. Й. (в. л.). — Понад 50 представників українських організацій, які входять в склад Комітету Об'єднаних Українсько-Американських Організацій — Метрополітального Відділу УККА, присвятили багато уваги справі оборонної акції України на своїх пленарних нарадах, які відбулися тут в суботу, 12-го березня ц. р., у великій конференційній залі Дому УККА-СУА при 2-ій евеню. Для допильнування цих справ приявні покликали до життя окрему комісію, яку очолює референт зовнішньо-політичних справ в Управі КОУАО д-р Аскольд Лозинський, та якої увійшли ще: ред. І. Длябога, М. Турчин, пані Дарія Степаняк, пані і пан Йовик, Я. Косановський, Роман Юзенів і д-р Адріян Сливоцький.

Голова КОУАО інж. Євген Івашків, який проводив нарадами, обстоював думку про покликання такого Комітету, бо жадна організація одинцем, чи навіть самий Відділ УККА, не зуміє вив'язатись із завдання тому, що оборонну акцію треба розвинути на повну ширину і притягнути до співпраці не тільки усі діючі на терені Ню Йорку українські організації, зокрема молодь, але також змобілізувати до ширших акцій українські громади в метрополії. Дискутанти, які висловлювались до цієї теми — М. Чорний, ред. І. Длябога, інж. Є. Івашків, д-р В. Савчак, мгр І. Базарко, О. Йовик та інші висловили думку, що українська преса може, якщо йдеться про мобілізацію громади, багато допомогти, бо, коментуючи події в Україні,

(Закінчення на стор. 5-ій)

Українські домовласники Квінсу заснували Відділ

Ню Йорк (амм). — В Квінсі, одній з п'яти дільниць Великого Ню Йорку, основано в неділю 6 березня 1977 р. окремий відділ Товариства Українських Домовласників, ТУД.

Як відомо, ТУД постав ще в січні 1976 року в Ню Йорку в центральній дільниці, Мангеттені, а в лютому 1977 р. відбув свої перші збори, після успішної річної праці. Коли в Мангеттені є біля сотки українських домовласників із 143 домами, то в Квінсі є їх до 400 родин. Звичайно, багато з них мають менші, однородинні доми.

За порадою централі спершу оформлено організаційну комісію для заснування відділу під проводом п. Івана Дзядіва. Комісія скликала збори. На збори явилося біля 50 осіб, з яких 33 відразу вписалося в члени. Нарадами провадив І. Дзядів, привітав приявних членів Централі, голову Івана Когута й секретаря Івана Лозового, та попросив голову виготовити доповідь про ціль і завдання товариства українських домовласників.

Після доповіді й живої дискусії та запитів обрано Управу Відділу в складі: Іван Дзядів — голова (живе в окрузі Вудсайд), заступники: (з округи Асторії) Петро Патріяк, — (з округи Озон Парку) Микола Шпитко, скарбник — Михайло Дробак, секретар — Андрій Олинський. Члени: Іван Вітюк і Василь Коваль. До Контрольної Комісії ввійшли: Микола Кунцьо, Петро Подоляк і Антін Мулик.

Першим завданням намічено поширити членство та подбати про дешевий опал (оливу). Обговорювано теж збільшення впливу українців - домовласників в адміністрації округи та намічено дальші можливості взаємної допомоги.

Збори відбулися в домівці СУМА, 34-14 31 Аве., Асторія, Л. І. Сіти, Н. Й., 111-06. Там мабуть буде й перше приміщення Відділу. Туди отож треба посилати зголошення членства, хоча можна телефонувати вечером на телефон голови Управи — (212) 458-4111.

Започатковано ювілейні святкування Манітобського університету

Форт Гаррі, Ман.(СД) Церемонією піднесення прапорів на кампусі Манітобського університету й багатьма ювілейними імпрезами започатковано 28-го лютого 1977 р. святкування сторіччя цього університету.

Оснований у 1877 році в самому місті Вінніпезі, в 1950р. був перенесений на підміський кампус Форт Гаррі. Славістику й українознавство введено в ньому аж у 1949 р. Першим головою Департаменту Славістики був у рр.1949-1976 проф. Яр. Рудницький, його наступником проф. Яр. Розумний. Президентом Манітобського університету є тепер д-р Д.Р.Кампбелл, що перейняв керму цієї установи після резиґнації д-ра Е.Сірлюка в 1976 р. Попереднім президентом був д-р Г.Г. Савндерсон. Департамент Славістики засновано за президентури д-ра А.Г.С. Джілсона, великого прихильника українців у Канаді.

ЗСА ДОПОМАГАЮТЬ ЗАІРОВІ ЗУПИНИТИ ІНВАЗІЮ

Вашінґтон. — у вівторок, 15-го березня, Державний департамент повідомив, що з уваги на те, що африканська держава Заір, колишнє Бельгійське Конґо, звернулася до Вашінґтону в справі допомоги, щоб відбити інвазію військових частин з Анголі, уряд ЗСА вирішив дати допомогу, посилаючи до Заіру парашути, медикаменти, харчі для військових відділів, наплечники, комунікаційне приладдя, а незабаром вишле також запасові частини до транспортних літаків. Державний департамент і Білий Дім підкреслили, що між припасами нема зброї ані амуніції та що припаси доставляють приватними літаками.

Пресові аґенства інформують, що військові частини, які напали на південну частину Заіру з території Анґолі — це колишні партизани, які в 1960-их роках безуспішно старалися відділити провінцію Катанґа від тодішнього Бельгійського Конґа (Заіру) і деякі аґенства твердять, що повстанці тепер є під проводом кубинських вояків, які вже довший час перебувають в Анґолі, де допомогли, разом із Совєтським Союзом, встановити владу марксистської фракції. Однак, як заявив речник Білого Дому, вістки про участь кубинських військових частин в інвазії Заіру покищо непідтверджені.

Президент Джіммі Картер особисто вирішив післати припаси до Заіру, раніше повідомляючи про це Конгрес. Уряд Анголі заперечив будь-яку ролю в інвазії, твердячи, що „це є повстання деяких частин заірської армії". Анголя теж заперечила участь в інвазії кубинських вояків. Політичні аналітики вказують, що якщо кубинці дійсно беруть участь в нападі на Заір, то це може дуже пошкодити старанням відновити „нормальні відносини" між Вашінґтоном і Гаваною. Між іншим, саме тепер кубинський прем'єр Фідель Кастро відбуває відвідини деяких африканських держав, прибувши у вівторок, 15-го березня, до Етіопії. Він вже відвідав Альжирію, Лівію та Сомалію, стараючись наладнати розбіжності між цими країнами, які ворогують між собою, хоча всі прихильно наставлені до Куби і Совєтського Союзу.

Державний департамент повідомив, що припаси для Заіру коштуватимуть коло одного мільйона долярів, але гроші — це частина фондів, які вже раніше були схвалені на допомогу Заірові, з яким ЗСА завжди мали добрі відносини, тобто, від 1960-го року, коли та африканська країна стала самостійною державою. Заірський президент Мобуто Сесе Секо переважно піддержує політику Вашінґтону на форумі Об'єднаних Націй, зокрема коли та політика стосується центральної частини Африки.

Конґрес проголосував припинити імпорт хрому з Родезії

Вашінґтон. — У вівторок, 15-го березня, Сенат 66-ма голосами проти 26-ох проголосував уневажнити т. зв. „Додаток Бирда" до торговельного закону з 1971-го року, який дозволив Америці імпортувати з Родезії метaль хром, не зважаючи на те, що Об'єднані Нації кілька років раніше встановили ембарґо на торгівлю з білим урядом тієї африканської держави, в якій більшість населення становлять чорні. День раніше Палата Репрезентантів 250-ма голосами проти 146-ох теж вирішила уневажнити „Додаток Бирда". Рішення обох Палат Конґресу є важливою перемогою для президента Джіммі Картера, бо він вже давно вимагав уневажнення цього Додатку. Коментатори твердять, що тепер Президент зможе заявити в своїй промові в Генеральній Асамблеї Об'єднаних Націй цього четверга, що ЗСА знову додержуються постанови ОН щодо ембарґа проти Родезії.

Іан Смит, прем'єр білого уряду Родезії, заявив, що рішення ЗСА більш не імпортувати хрому з його країни не матиме великого впливу на економіку Родезії і не змусить його уряд змінити свої пляни щодо передання в руки чорної більшості. Уряд Смита хоче якнайдовше задержати владу в руках білої меншости.

Подґорний відвідає Африку

Москва. — Асошієйтед Пресс інформує, що голова Президії Верховної Ради СССР, чи як його називають за кордоном, президент Ніколай Подґорний вибирається в кінці березня на відвідини до країн Африки. Він спочатку, 21-го березня, відвідає Танзанію на запрошення тамошнього президента Юліюса К. Нейрере, а потім має намір відвідати ще Люсаку, Замбію, Мапуто і Мозамбік. Поїздка Подґорного пов'язана із збільшенням зацікавленням Совєтського Союзу країнами Африки і розвитком ситуації у тих країнах. Він плянує також зустрінутись і розмовляти з лідерами чорних націоналістичних огрупувань, які ведуть війну проти урядів білої меншости в Південній Африці, Родезії, Намбії і Південно-Західній Африці.

Жиди в Ню Йорку заповідають на 1-го травня „похід солідарности" в обороні людських прав в СССР

Вашінґтон. — Конференція совєтських жидів великого Ню Йорку, одна із багатьох жидівсько- американських організацій, які виступають в обороні людських прав в СССР, зокрема права на еміґрацію совєтських жидів, проголосила 1-го травня, 1977-го року, „Неділею Солідарности" та заплянувала на цей день велику маніфестацію в Ню Йорку. Як відомо, минулого року в подібній маніфестації біля Об'єднаних Націй взяло участь біля 100,000 осіб.

Вслід за проголошенням „Неділі Солідарности", конґресмен Едвард Кач вніс в Палаті Репрезентантів резолюцію, яка, відкликаючись на заплянóвану участь в маніфестації „мешканців Ню Йорку всіх віровизнань" закликає Конґрес ЗСА вимагати від уряду СССР „усунення всіх перепон на еміґрацію совєтських жидів та інших осіб до інших країн" і „усунення всіх перепон для вільного вияву релігійних переконань і культурного вислову". Крім цього, резолюція закликає Конґрес ЗСА піддержати „Неділю Солідарности", як один із засобів дає досягнення згаданих цілей.

До резолюції, число якої 36, долучилося ще 4-го січня, 1977-го року, 13 конґресменів з Нюйоркського стейту.

МОСКВА ЗВІЛЬНИЛА Д-РА МИХАЙЛА ШТЕРНА ПІД ВПЛИВОМ ПУБЛІЧНОЇ ОПІНІЇ ЗАХОДУ

Москва. — Як уже коротко інформовано в попередньому числі „Свободи", у вівторок, 15-го березня ц.р., засоби масової інформації, покликаючись на повідомлення совєтської пресової аґенції ТАСС, подали про звільнення з ув'язнення д-ра Михайла Штерна, лікаря з Винниці, якого т.зв. „український суд" засудив був на 8 років ув'язнення за „хабарництво", а в дійсності за щиру допомогу українському населенню і у відплату, що він не хотів відмовляти своїх двох синів Ауґуста і Віктора від виїзду за кордон. В середу, 16 березня, цю вістку про звільнення д-ра Штерна підтвердили кореспонденти американських газет, між ними кореспондент „Ню Йорк Таймсу" Крістофер Врен, який пише, що Штерна звільнено не тільки з „гуманітарних причин", але також під впливом публічної опінії Заходу і з огляду на погане здоров'я ув'язненого. Крістофер Врен пише, що не за цілих дві години після звільнення д-ра М. Штерна, аґенти КҐБ заарештували іншого відомого жидівського дисидента Анатолія Щаранского, якого кілька днів тому газета „Известия" назвала була співробітником Американської Центральної Розвідчої Аґенції. ТАСС, яка дуже рідко коли інформує про такі випадки як звільнення дисидентів, заявила, що „Український Верховний Суд", переглядаючи засуд Штерна на 8 років, підтвердив висунені проти нього в дні 31-го грудня 1974 р. обвинувачення, але знизив час ув'язнення до двох років і дев'ять місяців з огляду на здоров'я і перше покарання. Як відомо, органам КҐБ тоді не пощастило знайти відповідних свідків з-посеред українців, які свідчили б проти д-ра М. Штерна і тому КҐБ користувалось на суді власними аґентами.

Згідно з інформаціями синів Авґуста і Віктора, які тепер перебувають на Заході, д-р М. Штерн хворів останньо на серце і шлунок.

Не відомо, чи совєтська влада, звільнивши його з ув'язнення дозволить йому і його дружині виїхати до Ізраїлю чи іншої країни на Заході, але правдоподібно, що це станеться при теперішніх несподіваних потягненням совєтського уряду.

Д-р Михайло Штерн

Виглядає, що совєтському урядові залежало на розголошенні звільнення д-ра Штерна, бо повідомлення ТАСС було проголошене в Міжнародному клюбі, звідки передаються усі інформації за кордон. Помимо того, що д-р Михайло Штерн не був сам дисидентом в повному розумінні цього слова, а його засуд можна скоріше трактувати, як антисемітську кампанію офіційних чинників супроти осіб жидівської національности, то все одно його арешт і незаконний засуд викликав на Заході, частинно також завдяки його синам, велику хвилю протестів, головно серед лікарів та інших науковців, які перестерігали Совєтський Союз, що передержування в тюрмі д-ра Штерна може вплинути на погіршення відносин між СССР і Заходом. Один тільки західньонімецький новеліст Генріх Болл зібрав був серед лікарів 50.000 підписів і разом з протестом переслав на адресу Політбюра, уряду і Верховної Ради СССР, вимагаючи звільнення д-ра Михайла Штерна.

Згідно з ранішими інформаціями, д-р М. Штерн вже приблизно від 1961 р. був на „чорному списку" КҐБ. Спочатку його обвинувачували в убивстві дитини, але коли мати-українка посвідчила, що навпаки, він не вбив, а врятував дитину, КҐБ припинило слідство, але не припинило шикан проти Штерна і шукало нових обвинувачень. Одним з обвинувачень КҐБ було, що д-р Штерн відкинув тоді обвинувачення, назвавши їх безпідставними, бо він вважав, що мова, якою він послуговувався, це мова великого понад 40 мільйонового українського народу і вважав цю мову дуже близькою його серцю.

Владімір Буковський повернувся до Европи

Ню Йорк. — Совєтський дисидент, довголітній в'язень совєтських в'язниць і концтаборів, закінчив свою тритижневу місію в ЗСА і відлетів в суботу, 12-го березня ц. р., до Европи, де на нього в Цюріху, Швайцарія, очікує родина. За час свого перебування в Америці Буковський багато працював в користь облегшення долі дисидентів і політичних в'язнів, свідчив два рази в Конґресі ЗСА перед конґресовою Комісією для справ безпеки і співробітництва в Европі і перед сенатською Комісією для закордонних справ, мав зустріч з президентом Джіммі Картером і віцепрезидентом Волтером Мондейлем в Білому Домі, як також з лідерами американського світу праці, передовсім з Джорджом Міні, який має великий вплив на американську внутрішню і зовнішню політику. Крім того, Буковський виступав на кількох політичних вічах і відбув численні індивідуальні зустрічі з впливовими людьми.

Адв. Л. Коновал членом Податкової Ради Філядельфії

Філядельфія. — Призначення адвоката Люіса Коновала посадником Френком Л. Різзом на члена Ради для перевірки податків міста Філядельфії є найвищим призначенням, що його одержав українець від Управи міста Філядельфії.

Ця подія буде відзначена прийняттям-вечерею у четвер, 31-го березня 1977 року, в годині 6:30 вечора, в авдиторії парафії Непорочного Зачаття ПДМ при Бравн і Френклін вулицях у Філядельфії.

Це досягнення треба вважати признанням вкладу українців у ріст і розвиток суспільного життя Філядельфії.

Під час вечері будуть передані посадникові Френкові Л. Різзо та членові Міської Ради Ел Перлманові Почесні Грамоти — інформує Василь Низовий за Комітет підтримки Люіса Коновала.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc., at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07303.

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Передплата: на рік — $30.00, на пів року — $16.00, на 3 місяці — $9.00. Для членів УНСоюзу 65 ¢ міс. За кожну зміну адреси — 25 ¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Небезпечні пропозиції

На початку цього тижня Білий Дім звернувся до Конгресу, щоб законодавці зліквідували кримінальні кари, які тепер стосуються до осіб, в яких знайдено малу кількість наркотика маріхуани, призначену „для приватного вжитку''. Д-р Пітер Борн, виступаючи перед спеціяльною Комісією Палати Репрезентантів для справ наркотиків, зазначив, що уряд президента Картера не плянує „легалізувати вживання маріхуани" і далі буде притягати до судової відповідальности продавців цього наркотика, але вважає, що такі кари, як терміни ув'язнення для осіб, яких переловлено з малою кількістю маріхуани, є несправедливі, бо на ціле життя накладають на ту особу „тавро кримінального злочинця'', хоча дана людина не порушила жадного іншого закону. Д-р Борн, якого президент Картер найменував на директора Бюра для справ зловживання наркотиками, рівнож натякнув, що Білий Дім також розглядає можливість знесення кримінальних кар, які стосуються посідання малої кількости іншого наркотика — кокаїни. Він заявив, що президент Картер погоджується, що треба далі задержати кару гривни для осіб, в яких найдено маріхуану чи кокаїну, але вважає, що переловлені особи не повинні бути „обтяжені на все життя кримінальним рекордом''.

На перший погляд пропозиції Білого Дому можуть виглядати „гуманними'', бо, мовляв, Президент і його уряд не хочуть, щоб особи, які зробили одну помилку, терпіли за неї ціле життя. Проте, фактично ці пропозиції дуже небезпечні для цілого населення Америки. Це явно заявив Вернон Акрі, митний комішенер ЗСА, твердячи, що якщо будуть знесені кримінальні кари для осіб, в яких знайдено навіть малу кількість маріхуани чи кокаїни, то імпорт цих наркотиків до Америки збільшиться, як теж збільшиться кількість людей, які вживатимуть ці наркотики, зокрема серед молоді. Багато осіб, які дотепер боялися „пробувати'' ці наркотики, бо їм загрожувало ув'язнення і кримінальний рекорд, втратили б цей страх, знаючи, що їм загрожує тільки грошова кара і більш нічого.

Значить, уряд президента Картера пропонує зліквідувати „відстрашуючу силу'' законів, які стосуються зловживання наркотиками маріхуани і кокаїни. Пропозиції Білого Дому можуть мати ще більш загрозливі наслідки для населення ЗСА, бо особа, яка зможе легше набути маріхуану і кокаїну, зчасом може перейти і на найбільш шкідливі наркотики, як героїна, морфіна тощо. Як відомо, в Америці найбільший відсоток наркоманів становить молодь, а молодь — це ж майбутнє кожного народу, кожної країни.

Треба надіятися, що законодавці відкинуть пропозиції Білого Дому щодо знесення кримінальних кар за посідання маріхуани і кокаїни. Відрадним явищем є те, що не тільки митний комішенер ЗСА, але кілька членів спеціяльної Комісії Палати Репрезентантів для справ наркотиків, яка має розглядати пропозиції Білого Дому, зразу заявилися проти цих пропозицій і існують перспективи, що до них приєднаються також інші законодавці.

„Легіонерську недугу" спричинила бактерія

Гаррісбург, Па. — Пенсильвенійський Департамент здоров'я повідомив у вівторок, 15-го березня, що його дослідники встановили, що спричинником „легіонерської недуги'', від якої минулого липня згинуло 29 делегатів на конвенцію Американського Легіону у Філядельфії, був незнаний досі рід бактерій. Науковцям цього Департаменту здоров'я пощастило ізолювати цю бактерію з клітин легенів одного з умерлих легіонерів. Досліди пенсильвенійських науковців підтверджують висновок Крайового Центру контролі над недугами, який ще в половині січня ц. р. повідомив, що „легіонерську недугу'' спричинив невідомий досі рід бактерії. Довший час існували підозрення, що 29 легіонерів вмерли в наслідок затруїння газом, зіпсованими харчами тощо, і щойно тепер встановлено, що смерть спричинила бактерія.

Василь Тершаковець

ШЕВЧЕНКО І ЛЕНІН

Коли в Совєтському Союзі підготовлялися до відзначення 100-річчя народження Леніна, то вже довго до „ювілейного 1970-го року'', як і після нього, Москва „заохочувала'' своїх науковців посилити досліди про життя і діяльність цього першого голови комуно-російської імперії. Чимало наукових праць, зокрема в Україні, присвячено і ставленню Леніна до пророка українського народу: Тараса Шевченка.

Слухаючись наказів компартії, багато совєтських істориків і літературознавців, зокрема українських, вперто, але зовсім непереконливо, твердили в своїх книгах, статтях, брошурках тощо, що Ленін був знаменито обізнаний з творчістю Шевченка і дуже його цінив. Історик Віталій Сарбей у статті „В.І.Ленін і революційно-демократична спадщина Т.Г.Шевченка'', поміщеній в другому числі журналу „Комуніст України'' за 1964-ий рік писав: „Узагальнення цілого ряду матеріялів...свідчить про широку обізнаність В.І.Леніна з творчістю Шевченка, якого він високо цінив.Відоме ленінське висловлювання з приводу заборони царизмом столітнього ювілею Кобзаря в 1914 році ґрунтувалося на глибокому проникненні Володимира Ілліча в революційно-демократичну суть Шевченкової спадщини''.

Однак, переглянувши писання Леніна, дослідник напевно прийде до переконання, що творчість Великого Тараса як така майже зовсім не цікавила Леніна.

Ленін, як відомо, народився дев'ять років після смерти Шевченка. Таким чином, тоді, коли Ленін ставав дорослою людиною, важливість Тараса Шевченка як великого поета і пророка України вже була безсумнівна. І Ленін знав про Шевченка, бо на це є докази в його творах, в яких Ленін згадував ім'я українського поета. Але власне ці згадки не виявляють якоїсь особливої зацікавлености творчістю чи особою Шевченка. До речі, в усіх публікованих творах Леніна на тисячах сторінках друку ім'я Тараса Шевченка зустрічаємо лише двічі, а саме: у проєкті промови, написаній Леніном в квітні 1914-го року для большевика Григорія Петровського, яку Петровський мав виголосити в Російській державній Думі (парляменті), та в дописці Леніна до листа до його матері.

Проєкт промови Петровського — це власне те „відоме ленінське висловлення'', про яке писав згаданий історик Сарбей, і яке стосувалося розпорядження царського уряду про заборону в 1914-му році святкувати сторіччя з дня народження Шевченка.

Ось, що писав Ленін у тому проєкті промови:

„Заборона вшанування Шевченка була таким чудовим, прекрасним, на рідкість щасливим і вдалим заходом з точки зору агітації проти уряду, що кращої агітації і уявити собі не можна. Я думаю, всі наші найкращі соціял-демократичні агітатори проти уряду ніколи не досягли б за такий короткий час таких запаморочливих успіхів, яких досяг у протиурядовому розумінні цей захід. Після цього заходу мільйони і мільйони „обивателів'' стали перетворюватися в свідомих громадян і переконуватися в правильності того вислову, що Росія є „тюрма народів''.

Згаданий історик Сарбей та інші совєтські історики і літературознавці, не без „заохочення'' компартії, висувають цю цитату Леніна, як доказ, що він нібито був ґрунтовно обізнаний з творчістю Шевченка. Але, коли прочитаємо уважно ці слова Леніна, то побачимо, що тут він зовсім не виявляє обізнаности з творами чи діяльністю Шевченка, а радше виявляє свій політичний хист: уміння використати постать Шевченка для большевицької агітації проти царського уряду.

Друга згадка про Тараса Шевченка в публікованих писаннях Леніна свідчить про деяке зацікавлення Леніна особою Шевченка під час останнього перебування Леніна на еміграції. В лютому 1914-го року він зробив дописку в листі його дружини, Надєжди Крупської, до його матері: „Бачили ми тут в кіні справу Бейліса (перетворили в мелодраму). Були на українському вечорі в честь Шевченка. Я страшенно погано розумію по-українському. Живемо по-старому. Міцно обіймаю і бажаю здоров'я''.

І це все! З цього ми знаємо, що перебуваючи в Кракові, Ленін просидів деякий час на вечорі в честь Тараса Шевченка і мабуть мало скористав з того, бо „страшенно погано розумів українську мову''.

Таким чином, на підставі прямих доказів, тобто, на підставі того, що Ленін сам писав про Шевченка, навряд чи можна зробити висновок, що Ленін „ґрунтовно знав'' творчість Пророка України і високо цінив його, як це твердять совєтські „науковці''.

На якій же тоді підставі роблять ці висновки совєтські історики та літературознавці? Як бачимо, не на підставі того, що писав Ленін, а на підставі дуже натягнених здогадів і на підставі тверджень деяких співпрацівників Леніна.

Типовою з цього погляду є вже згадана стаття історика Віталія Сарбея, де знаходимо такі слова: „Є, на наш погляд, достатні

(Закінчення на стор. 5-ій)

Д-р Володимир Косик

ЧИ АНТАНТА ВИЗНАЛА УКРАЇНУ В 1918 РОКУ?

(3)

Дня 9 січня 1918р. міністерство закордонних справ Франції повідомило столиці більших країн світу (Мадрид, Лісбону, Токіо, Пекін, Атени, Вашінґтон і т.д.), що „французький уряд офіційно визнав незалежність Фінляндії й України.''

Та ситуація в Україні почала швидко мінятися. Наступні фактори не дозволили розгорнути і втримати приязні відносини між Україною і Антантою.

1. Деякі члени українського урядду, зокрема Винниченко, були незадоволені тим, що Франція іменувала комісара, а не амбасадора. Вони також були незадоволені, що комісаром найменовано військову людину, а не цивільну, яка знала б і розуміла б українські справи. Насправді ж ген. Табуї попав у конфлікт з українським урядом (зокрема з О.Шульгиним, генеральним секретарем міжнародних справ) вже день після офіційної нотифікації його номінації.

2. Україна постановила взяти участь у переговорах в Бересті Литовському з причин, які тут не місце розглядати. Але цей факт використали дуже спритно противники України, зокрема після першої пленарної сесії переговорів (10 січня). Про український уряд говорилося, що до нього не можна мати довір'я, бо він зраджує Антанту. Цей арґумент сильно подіяв на військові кола Антанти, які мали децидуючий голос. Бож Антанті йшлося про продовження війни за всяку ціну, а не про переговори з німцями.

3. У наслідок перемир'я також і на румунському фронті та переговорів в Берестю, німецький тиск у Румунії припинився, небезпека німецької офензиви зникла. Враз із цим змаліло зацікавлення військових керівників Антанти в Румунії до України, як запілля румунського фронту.

4. Україна була тоді у війні з Совєтською Росією. Представники Антанти не дуже правильно розцінювали ситуацію, не лише тому, що петроградський уряд приховував свою інтервенцію пропаґандою про боротьбу „українських рад проти українського буржуазного уряду'' та про існування двох українських урядів (харківського і київського), але і тому, що дехто з українців думав про переговори з большевицьким урядом. А в цей час Антанта уважала большевиків своїм ворогом нарівні з німцями.

5. Україна потребувала матеріяльної допомоги. Французи її обіцяли, але конкретно нічого не давали і через це збільшувалося напруження між українським урядом і ген. Табуї.

6. Французів турбували часті урядові кризи і зміни в українському уряді. Вони боялися зокрема, щоб в уряді не взяли верх „проавстрійські і пронімецькі елементи''.

Вже 12 січня 1918 р. представники Франції в Яссах повідомили Париж, що вони доручили ген. Табуї (з власної ініціятиви) „відкласти'' нотифікацію „офіційного визнання'' України аж до розв'язання урядової кризи. Вони мали на думці очевидно нотифікацію формального рішення уряду Франції, про яке говорилося в телеграмах з 5 і 9 січня, а не нотифікацію номінації ген. Табуї, якою визнано де факто Україну та її уряд 4 січня 1918 р.

Говорячи про „урядову кризу'' в Києві, ген. Бертельо і уповноважений міністр де Сент-Олер мали на думці головно уступлення Петлюри, великого прихильника Антанти, з посту генерального секретаря військових справ, як також проєкт державного перевороту лівого крила українських соціялістів-революціонерів, які плянували розв'язати Центральну Раду, заарештувати членів уряду і розпочати переговори з большевиками, щоб закінчити війну та евентуально навіть передати їм владу в Україні.

Реалізація такого пляну означала усунення з уряду О.Шульгина, другого великого прихильника Антанти. І хоча змовників заарештовано і жадного перевороту не було, Бертельо і де Сент-Олер уже не змінили свого наставлення до українського уряду. З цього випливає, що „урядова криза'' служила лише як претекст.

Коли в половині січня український уряд звернувся офіційно за допомогою, ген. Табуї відповів декілька днів пізніше, що Франція дасть допомогу лише тоді, коли Україна сповнить певні умови і підпише свого роду „контракт'', в якому ці умови будуть з'ясовані. Умови ген. Табуї були дуже тяжкі. Якщоб Україна була їх прийняла, французи були б отримали контролю над українськими фінансами, економією, торгівлею, військом, закордонною політикою. За це ген. Табуї обіцяв, що Франція визнає офіційно українську державу і ґарантує випуск українських грошей на суму 500 мільйонів (проєкт контракту не називає валюти, але можна припускати, що йшлося про 500 мільйонів карбованців, які український уряд плянував випустити згідно з законом Центральної Ради з 6 січня).

(Продовження буде)

Григорій Васькович

ПЕДАГОГІЧНІ КУРСИ УВУ 1977 РОКУ

Мюнхен. — Український Вільний Університет заповів Педагогічні курси на літній семестр ц.р. Курси відбудуться від 18 липня до 12 серпня. У чотирьох тижнях буде змога вивчати головні ділянки тих знань, що необхідні в праці з українською молоддю в суботніх школах і молодечих організаціях. Програма курсів укладена так, щоб дати змогу молодим учителям і виховникам за короткий час познайомитися з головними завданнями і методами педагогічної праці в ділянці українознавства.

Завданням суботніх шкіл і організацій молоді дати українській дитині знання української мови і літератури, історії і географії та навчити релігійних, моральних і звичаєвих засад, практикованих українським народом. Кожний учитель, який має сповняти ці завдання, повинен знати душу української дитини, загальне знання української культури, , вибраний предмет (мову, літературу, історію чи географію України) та методи викладання вибраного предмету. Саме під таким аспектом укладена програма педагогічних курсів УВУ і на викладачів запрошені фахові сили названих ділянок.

Програма педагогічних курсів:

Проф. д-р В.Янів, Мюнхен: Введення в проблематику української культури.

Проф. д-р Г.Васькович, Мюнхен: Українське шкільництво в першій половині 20 ст.

Проф. д-р Р. Трач, Рочестер, ЗСА: Педагогічна психологія.

Проф. д-р Я. Гурський, Сиракюзи, ЗСА: Методи викладання української мови

Д-р О. М. Кисілевська-Ткач, Мейплвуд, ЗСА: Методи навчання української літератури.

Проф. д-р П.Феденко, Мюнхен: Основи історичної методики.

Доц. д-р А.Жуковський, Париж: Географія в школах українознавства.

Д-р Д.Маркусь, Чікаґо, ЗСА: Проблеми етнічного виховання українців у діяспорі.

Звичайно, молоді українські учителі на еміграції, які вже працюють у суботніх школах і організаціях молоді, або мають намір вступити на таку працю, здобули педагогічну освіту в чужих школах, а знання українознавчих предметів в суботніх школах і з тим надбанням приходять до праці. Української педагогічної освіти, ані високих українознавчих студій молоді учителі не мають і тільки завдяки старшій ґенерації учителів вони у практичній праці здобувають необхідне доповнення знань і досвіду. Та не всюди є змога мати дорадників старшої ґенерації. Тому доповняюча освіта на Українському Університеті для молодих учителів українознавства дуже потрібна.

На Педагогічних курсах учасники матимуть змогу в ділянці педагогічної психології пізнати не тільки психічний розвиток дитини взагалі, але психічний розвиток української дитини на еміграції. В тому будуть узгляднені психічні властивості душі української дитини, яка виростає в чужому середовищі, та будуть дані поради можливостей успішного контакту учителя з довіреними йому учнями.

На викладах української культури учасники курсів отримають відомості з головних ділянок українських духових надбань. Вони пізнають джерела творчої сили української духовости в різних напрямах. Пізнають органічне пов'язання окремих ділянок українознавчих знань в системі української культури, релігійних вірувань та звичаєвих практик. Виклади культури стануть основою для вивчення окремих ділянок українознавства.

В засягу курсів буде представлена також історія шкільництва в Україні в новіших часах. Зокрема буде обговорена проблема боротьби за українську школу й українську мову під російською окупацією. Учасники курсів побачать скільки праці вложили освітні діячі в минулих десятиліттях для піднесення загального знання і національної свідомости українського народу та для розбудження в ньому змагань за самобутність народу. Їх віддана праця може бути прикладом для всіх, що тепер працюють в українському шкільництві на чужині.

Для таких предметів як мова, література, історія і географія України будуть представлені фахівцями тих ділянок методи викладання. В тому випадку учасникам курсів вкажеться що саме з цих ділянок знання треба викладати в школах українознавства і як такі виклади переводити. Викладачі вкажуть на те, як належить робити вибір матеріялу для дітей різного віку і як цей вибраний матеріял подавати учням.

Підготовивши цю корисну для вишколу українського учительства програму, Ректорат і Філософічний факультет УВУ запрошують зголошуватись на Педагогічні курси в Мюнхені. Одночасно хочемо вказати на той факт, що абсольвенти педагогічних шкіл у їхніх країнах, якщо здобули вже бакаларати, моли б завершувати свої студії на УВУ дипломами маґістрів, а хто вже здобув диплом маґістра, може завершувати свої студії дип-

(Закінчення на стор. 5-ій)

Андрій Яковлів

ЦЕРКОВНІ СВЯТА В ДАВНЬОМУ ЧИГИРИНІ

[Уривок зі споминів]

II

На Страстний Тиждень найбільш урочисті церковні служби бували в четвер та п'ятницю. В четвер увечері в церкві читали 12 Євангелій, в яких оповідається про Страсті Христові, починаючи від Тайної Вечері аж до розп'яття й смерти Христа. Ця служба так і звалася „Страсті''. На „Страсті'' ми ходили до соборної церкви, бо там служба правилась урочисто двома священиками, дияконом і хором. Мама купувала великі воскові свічки й давала кожному з нас, ми засвічували їх, коли читали Євангелію, і гасили при кінці читання. Щоб не помилитися, після кожної Євангелії робили з воску, що капав із свічки, маленьку кульку, яку приліпляли до свічки. Читали Євангелії двома мовами: церковно-слов'янською, а потім російською. В більших містах читали ще грецькою, латинською мовами. Українською мовою вперше почали читати Євангелії в рр. 1906-07, після першої революції. Власне тоді наш народ почув і довідався, як у Євангелії оповідається про Страсті Христові, а до того часу народ розумів лише слово „страсті'', бо перед читанням Євангелії співали: „Слава Страстям Твоїм ,Господи. Слава Тобі!''. Після служби, яка затягалася мало не до півночі, позходились люди по своїх хатах, несучи „страстні'', чи „страшні'' свічі, при чому важно було донести до самого дому непогашену свічку і нею засвітити світло в хаті. Для цього запасались паперовими ліхтарями. Чудову картину тоді можна було побачити в Чигирині:в темну ніч видно було тільки вогники свічок, що рухались темними вулицями попід горою. Вдома копіттю страстної свічки робили хрести на одвірках, а свічку ставили за ікони, бо вона,вірили люди, оберігала дім від грому.

Страстна П'ятниця присвячена смерті й похоронам Христовим. Служба в церкві починалась о годині 3-ій по обіді. З вівтаря виносили Плащаницю(великий рівнокутний кусок)гєдвабної чи плисової тканини, на якому було вишито або намальовано образ Христа в гробу з відповідними написами), ставили на стіл серед церкви й правили похоронний обряд. Цей прекрасний стародавній обряд супроводився читанням Євангелії про похорон Христа в печері та зворушливими мотивами й церковними піснями: „Тебе, що одягаєшся світом, яко ризою...' та „Прийдіть, прославимо Йосифа пріснопам'ятного, що вночі до Пілата прийшов і вимагав тіла Христового...''Після закінчення того обряду священик вклонявся побожно перед Плащаницею і цілував руки й ноґи Спасителя. За ним той же обряд цілування виконували інші члени причту, церковний староста і всі присутні. Звичай велів, щоб прикладались натщесерце, не ївши, і вважалося за певну жертву Богові здержатись від їжі з ранку до закінчення служби в церкві. Ми, діти, кілька разів пробували постити, але не мали сили витримати так довго, тому нас водили до Плащаниці на другий день зранку, щоб ми могли витримати без їжі якусь годину, доки підемо до церкви, поцілуємо Плащаницю та вернемося додому.

В Страстну Суботу з вечора, лягаючи спати, ми просили маму, щоб обов'язково збудила нас уночі, „коли будуть бочки горіти'' на горі. Нас будили: „Вставайте, вставайте — бочки горять!'' Ми,сонні, бігли до вікон, з яких видно було гору і там,стоячи чи протираючи сонні очі, дивились на високі вогні, що палали в бочках. Картина для нас, малих, та ще й сонних, була надзвичайна і таємнича. Спомини про неї назавжди лишились в нашій пам'яті.

Великодня служба починалась опівночі й кінчалась о годині 3-ій ранку. Нас, дітей, вже не будили й не вели до церкви. Вставши ранком, бачили ми у великій кімнаті, в кутку перед іконами, довгий стіл, на якому стояли всі страви, що їх наші хозяйки — баба, мама, тітка напекли в суботу: високі паски-баби з гарно уквітчаними верхами (мазали їх збитим яєчним білком з дрібним цукром, потім посипали різнокольоровим цукровим горошком, клали цукрові квіти, а посередині ставили білого баранчика з короговкою); печене порося з хріном у зубах, шинку, ковбаси, крашанки, сирну паску, гуску чи печеного індика, пасхальні булки, як короваї, на тарілках гори „хрустів'' (тоненькі коржики, спечені на маслі) та „мазурки''(солодкі мигдалеві тістечка, горіхові, з родзинками). Давали нам насамперед покуштувати свяченої паски та свячене яєчко, а потім можна було їсти все, що хочемо, але на початок не багато, тільки щоб „розговітися'' після довгого посту. Як небезпечно було об'їдатися тими смачними речами знали ми вже з досвіду: один наш знайомий гімназист, що приїхав у Чигирин до батьків на Великдень, так об'ївся твердими холодними крашанками, що надвечір тяжко захворів на шлунок, а ранком і душу Богові віддав.

Великдень святкували три дні. Протягом цілого дня під церквою на цвинтарі збиралося багато людей, особливо молоді. Дозволялося тоді дзвонити в усі дзвони, і багато аматорів лізло на дзвіницю, та пробуючи своє вміння дзвонили під доглядом церковного сторожа. Інші грались крашанками: один тримав у руці крашанку, носиком угору, а його партнер обережно стукав носиком своєї крашанки по ній: чия крашанка розіб'ється, той програв. Були серед хлопців такі майстри в цій грі, що звалась „навбитки'', що вигравали повні кишені набитих крашанок.

На перший день Великодня приходили гості з візитою, христосувались, тобто тричі навхрест цілувались з усіма, старими й молодими, панами, панями, панночками й дітьми, промовляючи: „Христос Воскрес!'' Їм відповідали: „Воістину воскрес!'' Приємно було христосуватися з гарними панночками, як і їм, певне, було приємно цілувати молодих, гарних кавалірів''. Цього дня не обідали й не вечеряли, бо протягом дня все щось їли. Лише на другий і на третій день, коли вже набридала холодна страва, варили щось тепле та підгрівали холодне. Веселі були Великодні Свята, надто, коли припадали на квітень, на початок весни. На цих святах дівчата починали співати „веснянок''. Які то гарні мотиви й слова цих весняних українських пісень і як чудово співали їх чигиринські дівчата на березі Тясмина, під вербами! І досі ще звучать вони в моїй пам'яті.

Наступний після великодного понеділок звався Провідним Понеділком, бо був присвячений Проводам-поминанню померлих родичів. Зранку люди йшли на кладовище, на „гробки'', несучи паски, крашанки тощо; частину принесеного клали на гроби, що призначалась для церковного причту, що обходив парафіян та правив короткі панахиди. Крім того на кожному гробку з словами „Христос воскрес'' клали червоні яєчка — це вже для „старців'', що потім обходили гроби й забирали їх, як свій „дохід''. Перед кладовищем, на вигоні, розташовувався ярмарок: продавали пряники, цукерки, грушовий та яблуковий квас, квашені яблука і заморську новинку-помаранчі(чигиринці вживали назву „апельсини''). Тут же збирались й старці, стаючи в два ряди і на всі лади випрошуючи милостиню: „Та подайте, подайте, добрії людочки та сліпому, що світу Божого не бачить, нещасному каліці, за упокой душечок померлих ваших!'' Деякі сліпці грали на лірах (музичний народний інструмент, що являє собою початкову, рудиментарну, механічну скрипку). „Проводи'' закінчували Великодні свята.

За ними через 50 днів починалися Зелені Свята, свято Тройці. „Зеленими'' звались ці свята тому, що тоді прикрашали доми різною зеленню: молодими березками, що їх ставили в хатах, втикали в землю надворі перед домом, чіпляли, де тільки можна було, а як не було березок, то брали зелене гілля якогось іншого дерева: клену, явора, дуба тощо. Долівку в хатах устеляли травою з пахучим чебрецем (чепчиком), якого на схилах Чигиринської гори росло багато сортів, або різали на тясминських луках болотяне пахуче зілля. Робили ще букети з квітів і заквічували ними ікони. Церкву в цей день так само прикрашали березками, травою й квітами.

(Продовження буде)

ПРОТОКОЛ

НАРАД РІЧНОГО ЗАСІДАННЯ ГОЛОВНОГО УРЯДУ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

яке відбулося в днях 24-го до 28-го травня 1976 р. на Союзівці в Кергонксон, Н. Й.

13. ЗВІТИ КОМІСІЙ РІЧНОГО ЗАСІДАННЯ

(Продовження

(21)

Головний предсідник Йосип Лисогір: Дуже дякую Вам, Пане Докторе. А тепер попрошу до дуже короткого привіту нашого майстра українського народного танку маестра Василя Авраменка.

Василь Авраменко склав привіт Головному Урядові УНСоюзу та пригадв, що саме 50 років тому він прибув до Торонта з України та відкрив був першу школу українського танку. Започаткована тоді Академія Українського Танку і Фільму, яка існувала в Голівуді, святкує саме своє 50-річчя. Від імені цієї Академії та від себе він бажає успіхів та дальшого росту Українському Народному Союзові так в Канаді як і в Америці.

ЗВІТ ФІНАНСОВОЇ КОМІСІЇ

Головний предсідник Йосип Лисогір: Тепер попрошу до звіту нашу Фінансову Комісію. Прошу до слова її голову пана мгра Винника.

Головний контролер мгр Іван Винник: Тому що ми маємо вже мало часу, буду старатися звітувати про всі справи коротко. Наш звіт поділю на дві частини: на резолюції нашої Фінансової Комісії та на пропозицію бюджету, якого приходи і розходи базували ми на цифрах з попереднього року. Фінансова Комісія, яка працювала у складі: Іван Винник — голова, д-р Богдан Гнатюк, д-р Іван Флис, мгр Уляна Дячук, о. Іван Вашук і мгр Іван Геврик, пропонує затвердити наступні резолюції:

Резолюції Фінансової Комісії

1. Підвищити ставки дивіденди за грамоти від 10-го до 20-го року їх важности для поборювання конкуренції, призначаючи на цю ціль додаткових 60,000 дол. Узгіднити введення цієї підвишки ставок дивіденди з актуарієм УНСоюзу.

2. Збільшити уділювання гіпотечних позичок до загальної суми 500,000 дол. річно, беручи до уваги в майбутньому нові тенденції змінної відсоткової стопи таких позичок. Уділяти такі позички в добрих секціях до висоти 30,000 дол.

3. Провадити дальше виміну низьковідсоткових бондів на більше відсоткові в цілі осягнення вищих прибутків з інвестицій.

4. Підвищити платню новообраному головному організаторові.

5. Призначити на потреби Фінансової Комісії суму 1,000 дол.

6. Продовжувати започатковану вже акцію позичок на боргові зобов'язання, яка є корисною для членів УН-Союзу і для Української Національної Корпорації Дому УНСоюзу.

7. Підвищити винагороду відділовим організаторам за приєднування нових членів.

8. Доповнити дотації з Народного Фонду УНСоюзу на Український Вільний Університет до суми 10,000 дол.

Іван Винник
Богдан Гнатюк
Іван Флис
Уляна Дячук
о. Іван Ващук
Іван Геврик

В дискусії над пропонованими резолюціями взяли участь: головний радний інж. Анатолій Дорошенко, головний касир Уляна Дячук і головний секретар Володимир Сохан. На пропозицію головного радного Євгена Репети, що її піддержав головний секретар Володимир Сохан, закрито дискусію. Пропозицію резолюцій піддержав головний радний д-р Богдан Футей, після чого ці резолюції затверджено голосуванням без голосів проти та з одним, який здержався.

Головний предсідник Йосип Лисогір: На цьому ми вичерпали точку звітів Комісій і приступаємо до чергової точки, а саме до схвалення бюджету на 1976-ий рік.

14. СХВАЛЕННЯ БЮДЖЕТУ

Головний контролер мгр Іван Винник: Хочу коротко вияснити, що бюджет базований на цифрах з попереднього року. Але ми запропонували в прозумінні з головним секретарем вищу дивіденду за грамоти важні 10 і більше років, ми подали вищу суму платень Екзекутиви, тому що підвищено на $1,000 платню головного організатора з $17,000 на $18,000, ми подали вищу суму винагород за приєднування нових членів, тому що підвищено з $10.00 на $12.50 винагороду за кожну тисячу забезпечення і ми приділили більшу суму на стипендії ($18,000), включивши туди стипендії для кращих учнів українських середніх шкіл. Хочу тут теж звернути вашу увагу, що в сумах пропонованих організаційних видатків ми вже подали видатки Канади, беручи до уваги рекомендації Канадського Представництва.

Вслід за цим головний контролер мгр Іван Винник, як голова Фінансової Комісії, відчитав наступну пропозицію бюджету:

ПРЕЛІМІНАР БЮДЖЕТУ НА 1976 РІК

ПРИБУТКИ

1. Членські вклади:		
Життьове забезпечення	$ 2,860,000	
Акцидентове забезпечення	70,000	
Братські Фонди	80,000	
Разом членські вклади		$ 3,010,000
2. Відсотки:		
Від бондів	$ 1,220,000	
Від гіпотечних позичок	260,000	
Від членських позичок	21,000	
Від уділів	6,000	
Від банкових конт	2,000	
Відсотки від позички для УНК Дому	150,000	
Разом відсотки		$ 1,659,000
2. Різні впливи		
Сирітський Фонд	$ 10,000	
Фонд Наглої Потреби	6,000	
,,Свобода"	520,000	
Союзівка	400,000	
Чинш від реальностей	30,000	
Амортизація і зиск з продажу інвестицій	5,000	
Різні впливи	5,000	
Разом різні прибутки		$ 976,000
РАЗОМ ВСІ ПРИБТКИ		$ 5,645,000

ВИДАТКИ

1. Виплати грамот:			
Виплати дозрілих вивінувальних грамот		$ 900,000	
Посмертні виплати		740,000	
Виплати від випадків (АДД)		20,000	
Виплати подвійного забезпечення		5,000	
Грошові звороти		240,000	
Забезпечення батьків платників		5,000	
Разом виплати грамот			$ 1,910,000
Дивіденда			480,000
Сирітський Фонд			10,000
Вкладки за асекурацію			12,000
2 Кошти адміністрації:			
Платні:			
Головних урядовців		$ 78,000	
Працівників		230,000	
Разом платні			$ 308,000
Забзпечення:			
Пенсійний Фонд		$ 88,000	
Хворобове		22,000	
Від каліцтва		3,700	
Групове життьове забезпечення		8,000	
Соц. і від безробіття		29,000	
Відправа працівників		10,000	
Разом забезпечення			$ 160,000
Канцелярійні видатки:			
Друки й канц. прибори		$ 38,000	
Пошта		12,000	
Телефон		10,000	
Забезпечення		8,000	
Винайм машин		10,000	
Разом канц. видатки			$ 78,000
Різні видатки			
Канадська канцелярія		5,000	
Кан. Корпораційні податки		39,000	
Актуарії		8,500	
Оплати до Забезп. Урядів		5,000	
Разом різні			$ 57,500
ОРГАНІЗАЦІЙНІ ВИДАТКИ:			
Оголошення і друки		$ 24,000	
в тому —			
оголошення по радіо	7,000		
конференція голів Окр.	3,000		
секр. орг. курси	4,000		
учні шкіл українозн.	3,000		
друки	7,000		
Лік. оглядини нових членів і головний лікар		8,000	
Винагорода відд. організаторів		70,000	
Винагорода обл. організаторів		25,000	
Секретарська винагорода		280,000	
Винагорода предсідників і касирів		2,000	
Кошти подорожей обл. організаторів		17,000	
Обласні засідання		2,000	
Разом організаційні видатки		$ 428,000	
Кошти річного засідання		$ 26,000	
Кошти контролі		7,000	
Разом кошти Гол. Уряду			$ 33,000
Кошти репрезентації			25,000
,,Свобода" — орган УНС			270,000
Виплати друкарні			540,000
Виплати Союзівки			390,000
Виплати на реальностях			55,000
Комісії:			
Стипендійна		$ 18,000	
Спортова	6,000		
Культурно-освітня		2,500	
Канадська	1,500		
Молоді		1,000	
Жіноча		1,000	
Фінансова		1,000	
Старших членів		100	
Разом комісії			$ 31,100
Допомоги і пожертви		$ 35,000	
Дотації Організаціям		15,000	
З Фонду Наглої Потреби		5,000	
Разом допомоги і дотації			$ 55,000
Різні виплати			30,000
Івестиційні видатки:			
Втрати на реальностях		$ 46,000	
Втрати на гіпотечних позичках		48,000	
Втрати при продажу бондів		30,000	
Амортизація		20,000	
Разом інвестиційні видатки			$ 144,000
Конвенція (одна четверта коштів)			65,000
Разом видатки			$ 5,082,000
Сподівана надвишка			562,700
РЗОМ ВСІ ВИДАТКИ			$ 5,645,000

Предложену пропозицію піддержали: головний контролер мгр Іван Геврик і головний радний Іван Одежинський, після чого прелімінар бюджету на 1976 рік прийнято одноголосно як він був зачитаний.

Головний предсідник Йосип Лисогір після переведеного голосування над бюджетом знову попросив до слова голову Фінансової Комісії головного контролера мгра Івана Винника, щоб він зреферував пропоновані дотації з Народного Фонду УНСоюзу.

Головний контролер магр Іван Винник відчитав наступну листу пропонованих дотацій з Народного Фонду УНСоюзу, на загальну суму $ 15,000.

Відчитану листу пропонованих дотацій з Народного Фонду піддержали: головний секретар Володимир Сохан і головний радний Іван Одежинський, після чого ці дотації затверджено одноголосно.

Почесний член Головного Уряду д-р Ярослав Падох поставив до Фінансової Комісії запит, чи розглянено прохання Українського Історика, на що голова Комісії мгр Іван Винник вияснив, що це прохання рішено передати до поладнання Головному Екзекутивному Комітетові.

15. ВНЕСКИ ТА УХВАЛИ

Головний прдсідник Йосип Лисогір стверди, що вже вичерпано всі фінансові вправи із затвердженням бюджету та дотацій з Народного Фонду і, цим самим, приходить на чергу точка нарад внески та ухвали. До голосу в цій точці нарад зголосилися: головний предсідник Йосип Лисогір, головний касир Уляна Дячук, головний контролер магр Іван Геврик, головний контролер д-р Богдан Гнатюк, головний контролер д-р Іван Скальчук, заступник головного предсідника д-р Іван О. Флис, головний радний проф. Тарас Шмагала і головний радний інж. Мирослав Кальба.

Головний предсідник Йосип Лисогір: Це наше річне засідання повинно вирішити, де відбудеться наша чергова Конвенція. Досі нам запропоновано відбути Конвенцію у таких містах: Пітсбург, Детройт, Поконос, на борті корабля Кюнард Лайн, Ню Йорк, Бостон Денвер. Відкриваємо дискусію... Тому що ніхто не голоситься до дискусії, прошу заявити, хто є за Пітсбургом? Внесок піддержує головний радний Андрій Джула. Тепер прошу голосувати. Хто є за Пітсбургом? Стверджую, що за Пітсбургом голосувало 14 членів Головного Уряду. Хто проти? Три голоси проти. Дякую. Цим самим Пітсбург виграв і справа вирішена так, що ми можемо почати робити старання, щоб наша чергова Конвенція відбулася в Пітсбургу.

Почесний член Головного Уряду Володимир Дідик: Я не маю нічого проти Пітсбургу, але хочу пригадати, що вже давно відбувалася Конвенція в Детройті. Я вже чув тут завваги, що пропонований в Детройті готель надто дорогий. Але в нас ще перед Конвенцією буде побудований і викінчений новий готель і в цьому готелі ціни кімнат напевно не будуть дорожчі, як їх бачите в цінику готелю в Пітсбургу. Останній раз ми мали Конвенцію в Детройті 30 років тому. А тепер наш Детройт відбудований та відновлений і зокрема гарні його околиці, кращі як колинебудь раніше. Тому, я думаю, що всім нам було б приємно відбувати Конвенцію в Детройті.

Головний предсідник Йосип Лисогір: Тому що ми вже цю справу вирішили, немає тепер потреби над нею дискутувати. Наступна зголосилася до слова в цій точці нарад головний касир пані Дячук.

Головний касир Уляна Дячук: В останньому часі дуже багато одиниць позивають установи, або їх провідників, коли вони невдоволені їх рішення. Минулого року на Крайовому Братському Конгресі обговорювано потребу такого забезпечення. Подаю вам пропозицію такого забезпечення, умова якого каже, що поліса гарантує виплату згідно з умовою в імені директорів, або урядовців, чи будьякого з них, або виконавців їх останньої волі, коли хтось в часі важности цієї поліси внесе якісь претенсії проти них, індивідуально, чи колективно, за неправильний вчинок, чи рішення. Ми подали були дані про нашу установу та головних урядовців декільком таким забезпеченевим установам і дістали від них ціни, що за $1,000,000 забезпечення річна вкладка виносить $3,488, за $3,000,000 — $4,709, а за $5,000,000 — $5,232 річно. Перед виїздом на наради я знову довідувався про ціни і показалося, що вони вже значно вищі: за $1,000,000 — $4,650 річно, за $3,000,000 — $6,277, а за $5,000,000 — $6,900.75 річно. Тому прошу висловитися в дискусії чи нам таке забезпечення потрібне, та на яку суму маємо його взяти, коли вважаєте його потрібним.

Головні радні Євген Репета і д-р Анна Чопик висловилися за таким забезпеченням, а головний радний Іван Одежинський запропонував взяти забезпечення на $5,000,000, коли ціна його тільки на $700 вища від ціни $3,000,000.

Після короткого обговорення цієї пропозиції, в якому забрали слово головний радний д-р Богдан Футей, який піддержав внесок головного касира Уляни Дячук, та головний радний проф. Тарас Шмагала, який теж висловився за таким забезпеченням, внесок взяти забезпечення на $5,000,000 прийнято одноголосно.

Головний контролер мгр Іван Геврик: Я маю пропозиції, які прошу затвердити, як резолюції. Я їх прочитаю і тоді попрошу піддати їх під голосування:

1) Головний Екзекутивний Комітет повинен включити в репрезентації Українського Народного Союзу головних радних і головних контролерів.

2). На ,,Союзівці'' повинна бути приміщена на видному місці таблиця із списком всіх членів Головного Уряду Українського Народного Союзу, як це вже було пропоговано раніше.

3). В Українській Будівлі повинна бути вмурована таблиця зі списком всіх членів Головного Уряду Українського Народного Союзу. Ми вже мали таку резолюцію затверджену раніше, тому прошу її тут ще раз потвердити.

Головний предсідник Йосип Лисогір: Хто піддержує? **Головний радний д-р Богдан Футей.** Прошу голосувати, хто за? Хто проти і хто здержавсх? Стверджую, що подані резолюції прийнято одноголосно. Тепер має голос головний контролер д-р Богдан Гнатюк. Прошу.

Головний контролер д-р Богдан Гнатюк: Я маю такий внесок:

1). Головний Екзекутивний Комітет, а зокрема його члени затруднені в Головній Канцелярії, повинні точно переглядати прийняті резолюції на Конвенції і на наших річних засіданнях та старатися їх зреалізувати, щоб опісля на чергових нарадах вони могли здати звіт про виконання таких резолюцій, або подати причини, чому вони не були виконані. Це відноситься також до конвенційних звітів Головного Екзекутивного Комітету.

2). Редакція ,,Свободи'' повинна принайменше раз на місяць поміщувати в щоденнику інструкції, в якій формі мають бути подавані дописи, щоб вони могли бути використані в газеті. Цим можна вплинути, щоб присилані дописи були короткі та готові до друку, а це зменшило б нарікання з терену, а зокрема від Відділів та Округ УНСоюзу про непоміщування їхніх дописів.

3). Редакція повинна подавати вияснення у ,,Свободі'' про причини пізної достави газети. Йдеться про вияснення, що спізнене доручування ,,Свободи'' не є виною ані редакції, ані експедиції, тому що вони працюють на час, а самої пошти. Такі вияснення варто подавати що деякий час, щоб читачі про це знали.

Головний радний д-р Богдан Футей піддержав ці рекомендації, після чого їх прийнято одноголосно

Головний контролер д-р Богдан Гнатюк: Я навіть не вспів зорєнтуватися, коли тут вирішено відбувати Конвенцію в Пітсбургу. Справа підбору місця, де має відбутися наша чергова Конвенція не є маловажною. Тому, хоч ми вже цю справу переголосували, я дозволю собі ще цю справу тут піднести. Впали тут міста Пітсбург, Детройт та інші, а здається теж Торонто. Я не міг зорєнтуватися, що більше промовляє за Пітсбургом, як за Детройтом? Що за причина, що ми не можемо відбути Конвенції в Торонті? Я хотів би, щоб це було з'ясоване, навіть коли йдеться про ціни готелю, коли мова про всі користі такого вибору. Але більше важними від цін є інші моменти, бо Конвенції УНСоюзу зв'язані із пропагандою УНСоюзу та з українською громадою даного міста. Бо я чув, що навіть головний радний пан Джула дуже протестував проти Пітсбургу, коли його вперше пропонували. А він є речником Пітсбургу. Чи мають вони спроможности відповідно таку нашу Конвенцію підготовити? Прошу ще над цим подумати, щоб ми не мали від наших Відділів та Округ протестів, непорозумінь, чи негодувань. Бо як ми це можемо вияснити, чому ми вибрали Пітсбург, які склалися на це причини, коли будуть нас питати в терені.

Головний радний інж. Анатолій Дорошенко: Я підтримую головного контролера пана д-ра Гнатюка щодо рішення відбути Конвенцію в Пітсбургу. Я хотів би почути від головного предсідника і від заступника головного предсідника д-ра Флиса, чи є на місці вести тут дальше на цю тему дискусію? До головного предсідника пана Лисогора маю, все таки, прохання, щоб він подав нам більше фактів, чому вибрано Пітсбург Бо це рішення так скоро зроблено, без подання фактів, тому й хотів би я почути про це вияснення.

Головний предсідник Йосип Лисогір: Я радо вияснюю, хоч всі ми мали нагоду дискутувати і питати, а ви відразу вирішили справу голосуванням. Пітсбург був вибраний ще попередній раз на місце Конвенції, але тоді ми не могли дістати доброго готелю і це примусило нас у 1970 році змінити на Клівленд. Вибрали ми Пітсбург, бо він лежить у центральному положенні більших українських поселень, має дуже добру комунікацію літаками з Чікагом, Торонтом, Філядельфією, чи з Ню Йорком, або Бостоном. Також дороги до Пітсбургу є чудові, так що доїзд автами добрий. Тому Пітсбург є одним із найдогідніших для нас міст. Ми назначуємо місце Конвенції два роки наперед, щоб дати місцевому комітетові виробити якнайкращі пляни, зробити якнайбільше догідну для нас умову з готелем. Але, коли б так сталося, що чомусь в даному місті не можна буде відбути Конвенції, то ми все ще могли б змінити місце Конвенції на чергових нарадах Головного Уряду.

Головний контролер д-р Іван Скальчук: Фактори, що їх представив наш головний предсідник щодо Пітсбургу відносяться так само до Клівленду, чи Детройту, які теж мають таке центральне положення і тим подібне. Я думаю, що нам треба взяти до уваги принайменше три міста, щоб шукати за найкращими умовами не лише в одному, але в трьох містах. Тому добре було б взяти під увагу міста Пітсбург, Детройт і Клівленд. Мої рекомендації відносно дописів у ,,Свободі'' та достави щоденника передплатникам, що їх я мав представити в імені Філядельфійської Округи, вже зреферував пан д-р Гнатюк і я тільки піддержую це та прошу взяти до уваги. В наших дискусіях часто справи зазублюються за статут. З цього виходить, що нам треба б підготовити певні зміни, чи доповнення нашого статуту, що їх мала б затвердити чергова Конвенція.

1. Ми не маємо жадних постанов у статуті щодо неактивних Відділів, як з ними поступати та як можна б через статутові постанови такому явищу зарадити.

2. В статуті треба б мати певні постанови, які очеркували б відношення УНСоюзу до цієї Корпорації, чи вона є допоміжною корпорацією УНСоюзу, тощо. Тому треба наперед добре приготовити ці справи, щоб включити певні постанови про Корпорацію до нашого статуту.

3. Нам треба обов'язково включити до статуту постанови про наші Окружні Комітети, які є нашими організаційними інструментами.

4. В нашому статуті ми повинні мати постанови про Канадське Представництво, його компетенції і його відношення до Головного Екзекутивного Комітету та до Головного Уряду.

Маючи на увазі ці потреби, я пропоную вибрати вже тут сьогодні таку тимчасову Статутову Комісію, завданням якої було б зібрати та опрацювати такі пропозиції змін чи доповнень нашого статуту і потім їх передати тій Статутовій Комісії, що її назначить перед Конвенцією Головний Екзекутивний Комітет. Кожний з нас, чи Округи, або Відділи, повинні б передати такій тимчасовій Статутовій Комісії свої побажання, які нуртували тут на наших нарадах, як і ті, які будуть виринати на других наших річних нарадах.

Головний предсідник Йосип Лисогір: Дякуємо. Хто голоситься до дискусії? Ніхто. Тоді голосуємо за прийняттям до відома цих рекомендацій. Хто за? Хто проти? Стверджую, що прийнято одноголосно.

Заступник головного предсідника д-р Іван Флис: Коли я відбуваю поїздки в терен на збори та інші імпрези, багато союзовців ставлять мені питання, що робить Головний Уряд УНСоюзу у справі виборів і Виборчої Комісії у висліді того, що сталося на нашій останній Конвенції. Тому я підготовив пропозицію заходів, щоб подібне в нас не повторилося. Тимчасову Статутову Комісію ми можемо вибрати на черговому річному засіданні, коли мова про різні пропозиції змін і доповнень статуту. Але щодо тих постанов нашого статуту, які відносять до способу переведення виборів на Конвенції, я пропоную вже тепер почати працю у комісії, що її визначив би Екзекутивний Комітет. Ця комісія підготовила б пропозиції змін статуту, які відносяться до переведення виборів на Конвенції і вона здала б нам звіт з праці та представила ці пропозиції на нашому наступному річному засіданні. Коли наше чергове річне засідання прийме ці їхні пропозиції, тоді наш Головний Уряд передасть їх, як свої рекомендації, конвенційній Статутовій Комісії.

Головна радна д-р пані Анна Чопик: Я вповні піддержую цю пропозицію пана д-ра Флиса.

Головний предсідник Йосип Лисогір: Це дуже важні справи і добре було б, щоб ми їх одобрили голосуванням.

Головний радний д-р Богдан Футей: Я також згідний на таку комісію, яка мала б застановитися над процедурою виборів на нашій Конвенції. Бо ця наша минула Конвенція залишила багато речей невияснених. Але, я думаю, що членів такої комісії ми повинні тут вибрати на цьому засіданні, а не передавати справу Екзекутиві, щоб вона назначувала членів такої комісії вже тепер.

Головний радний Євген Репета: Я вважаю, що наш цілий статут застарий, про що так само висловився і головний радний проф. Шмагала. Тому нам треба його докладно переглянути і поробити основні зміни. Тому, я вважаю, що ми вже сьогодні повинні б вибрати цю тимчасову Статутову Комісію, щоб вона вже почала підготовляти основну ревізію нашого статуту і при тому переглянула теж ці постанови, що відносяться до способу переведення виборів на Конвенції, як це пропонував пан д-р Флис.

Головний контролер д-р Іван Скальчук: Я погоджуюся з пропозицією пана д-ра Флиса, тільки з тією різницею, що членів цієї комісії номінує вже сьогодні наш Головний Уряд, бо всі комісії назначує наш Головний Уряд, а не покликає їх Головний Екзекутивний Комітет. Я є за тим, щоб покликати таку комісію у складі наступних осіб: д-р Іван Флис, д-р Ярослав Падох, д-р Богдан Футей, д-р Анна Чопик і ще хтось, кого хочете до них долучити.

Головний контролер мгр Іван Геврик: Я думаю, що всі наші пропозиції повинні годитися з постановами нашого статуту. Коли ми тут вибирали різні комісії, то інша справа, але про Статутову Комісію каже наш

статут, що її членів назначує Головний Екзекутивний Комітет. Тому я вважаю, що таку комісію повинен покликати Головний Екзекутивний Комітет. Прошу поглянути до статуту. Мене дивує, що члени Головної Контрольної Комісії, які мають стоять на сторожі порядку і на сторожі статуту, пропонують поладнати цю справу інакше.

Головний радний проф. Тарас Шмагала: Я погоджуюся з пропозицією д-ра Флиса, щоб ця комісія займалася тільки справами виборів на Конвенції, бо дати їй відразу ревізію статуту, то буде забагато різних справ нараз.

Заступник головного предсідника д-р Іван Флис: Я дальше обстоюю мою пропозицію, щоб ця комісія займалася тільки постановами статуту, які відносяться до способу переведення виборів на Конвенції. А членів такої комісії може вибрати вже тут Головний Уряд. На таку поправку моєї пропозиції я погоджуюся.

Головний контролер д-р Богдан Гнатюк: Я думаю, очевидно, що було б краще вже тут вибрати таку комісію, щоб вона почала вже працювати. В мене запит до д-ра Флиса, кого він мав на думці визначити до цієї комісії? Бо коли б це мали бути самі члени вужчої Екзекутиви, то вони могли б вирішувати справи безпосередньо, не повідомляючи нас про рішення. Тоді ми віддали б їм ввесь авторитет. А ми повинні вже тут рішити, хто має бути в цій комісії, щоб вона вже почала працювати над пропозицією, яка має бути процедура виборів на наступній Конвенції.

Заступник головного предсідника д-р Іван Флис: Я не мав нікого спеціяльного на думці. Я тільки раніше пропонував, щоб членів такої комісії номінував Головний Екзекутивний Комітет, а тепер погоджуюся, щоб їх вибрали ми тут на річному засіданні.

Почесний член Головного Уряду Володимир Дідик: Я є одним з тих, що був колись членом Виборчої Комісії. Ми мали велику трудність рахувати бальоти, коли в статуті немає виразно сказаного, як це треба робити. Я вважаю, що така комісія для устійнення процедури виборів конечно потрібна. Вона повинна запропонувати такі параграфи до нашого статуту і ці пропозиції передати Статутовій Комісії, яка буде покликана Екзекутивою перед Конвенцією. Це потрібне, щоб не було більше спорів, в який спосіб рахувати голоси, бо ми вже мали різні спори над тим, як це робити.

Головний контролер д-р Іван Скальчук: Я не бачу тут жадного ламання постанов статуту, коли б ми покликали таку спеціяльну комісію тут на річному засіданні. Ми всі погоджуємося, що така комісія потрібна, та що її завдання тимчасове. Але я також не бачу причини, чому ми мали б назначувати два різні тіла, одно для виборчої процедури, а друге для всіх інших змін статуту. Я думаю, що така одна комісія могла б бути вибрана сьогодні та спершу зайнятися тільки справами виборів, тобто опрацюванням спеціяльного правильника для Виборчої Комісії, якщо така буде, а коли ні, то заступимо її виборчими машинами. Такі пропозиції щодо виборів ми передискутували б тут на черговому річному засіданні та їх прийняли. Коли мова про інші зміни статуту, то ця сама тимчасова комісія може ними зайнятися після чергових річних нарад.

Головний контролер д-р Богдан Гнатюк: Я піддержую пропозицію д-ра Скальчука. Ця тимчасова комісія займеться тепер справами виборчої процедури, як це подав д-р Флис, а все, що відноситься до інших точок статуту, можна буде почати обговорювати на черговій нараді Головного Уряду. Я погоджуюсь із пропонованими вже членами комісії, що їх подав д-р Скальчук, тільки пропоную склад доповнити ще представником з Канади. Це може бути сенатор Юзик, або наш головний контролер мгр Геврик. Разом це було б 5 осіб. Коли мова про всі інші зміни статуту, я думаю, що ми всі повинні підготовити цілий ряд пропозицій змін і прийти з ними на чергові наші наради та обговорити тут їх точка за точкою.

Головний секретар Володимир Сохан: Думаю, що мої передбесідники вже цю справу дещо розв'язали. Запропонована тимчасова комісія мала б запропонувати зміни відносно процедури виборів, чи виготовити цілий правильник для Виборчої Комісії. Але я хочу звернути вам увагу на справу цих всіх інших змін статуту, бо вона трохи більше складна. Нам таки треба добре передумати можливі зміни і прийти з ними на чергові наради. Тоді теж можна б вибрати цю другу комісію для всіх цих змін. Але, що найважніше, ми повинні заангажувати для допомоги цій комісії якогось правника, який знає добре закони братського забезпечення, щоб такі запропоновані та затверджені зміни статуту на Конвенції затвердили нам опісля забезпеченеві уряди. Отже я також є за відділенням цих двох справ: процедури виборів і правильника для Виборчої Комісії, та всіх інших змін, чи ревізії нашого статуту.

Почесний член Головного Уряду д-р Ярослав Падох: Тимчасову комісію можемо покликати сьогодні. Статутову Комісію з 5 членів має назначити Головний Екзекутивний Комітет, бо такі постанови статуту і ми їх не можемо тепер змінити. Головний Уряд може покликати тільки тимчасову спеціяльну комісію.

Заступник головного предсідника д-р Іван Флис: Я не зрозумів Вас, пане докторе Падох. Я думаю, що Ви повторили те, що я сказав, що таку тимчасову комісію ми можемо сьогодні створити, але Статутової Комісії ми не можемо, бо це прерогатива Екзекутиви. Наша Екзекитива має Статутову Комісію номінувати з делегатів, а ми ще не знаємо, хто буде делегатом.

Головний предсідник Иосип Лисогір: Ми готові голосувати над цією пропозицією д-ра Скальчука і д-ра Флиса. Чи можемо попросити д-ра Флиса відчитати тепер пропоновані ним резолюції.

Резолюція про Дорадчу Комісію для Змін Статуту

Тому що стверджено конечну потребу змін статуту Українського Народного Союзу, нехай буде схвалено наступне:

1. Щоб Головний Уряд найменував на цьому річному засіданні шість членів Головного Уряду до Дорадчої Комісії для Змін Статуту, обов'язком якої буде підготовити та запропонувати до затвердження зміни і доповнення статуту, яких постанови відносяться до процедури і методів переведення виборів на Конвенції, і

2. Щоб ця Дорадча Комісія для Змін Статуту предложила підсумки своєї праці та рекомендації Головному Урядові на його черговому річномі засіданні, і

3. Щоб переглянені Головним Урядом висновки та рекомендації цієї Дорадчої Комісії для Змін Статуту були передані конвенційній Статутовій Комісії, призначеній перед Конвенцією, та щоб ця Статутова Комісія предложила пропоновані зміни і доповнення статуту делегатам цієї Конвенції до затвердження.

4. Щоб ця Дорадча Комісія для Змін Статуту також розглянула і предложила рекомендації змін і доповнень статуту, які впровадили б пости парляментарія і перекладача для Конвенції, що їх можна б найменувати, або вибирати.

Головний предсідник Йосип Лисогір зарядив голосування над цією пропозицією та ствердив, що відчитану резолюцію апробовано одноголосно.

На пропозицію головного контролера д-ра Івана Скальчука до складу цієї Дорадчої Комісії для Змін Статуту були обрані одноголосно члени Головного Уряду: д-р Іван Флис, д-р Ярослав Падох, д-р Богдан Футей, д-ра Анна Чопик, мгр Іван Геврик і проф. Тарас Шмагала.

Головний радний інж. Мирослав Кальба: Я пропоную, щоб ця Дорадча Комісія розіслала нам свої пропозиції ще перед нашими черговими річними нарадами, або подала ці пропозиції у ,,Свободі'' до загального відома.

Головний радний проф. Тарас Шмагала: Я маю побажання, щоб ці пропозиції були розіслані нам разом зі звітами, щоб ми ще перед нарадами мали змогу з ними запізнатися.

Головний предсідник Йосип Лисогір: Ми будемо старатися опублікувати такі пропозиції в газеті, щоб ми всі знали, чи ця Дорадча Комісія працює, чи ні.

Головний радний проф. Тарас Шмагала: Я пропоную, щоб переглянути ставки платень членів Головного Екзекутивного Комітету, і їх значно підвищити, бо це не є тільки для теперішніх членів Екзекутиви. Ми хотіли б, щоб кандидати на ці пости були заохочені платнями. Пропоную, щоб Статутова Комісія приготовила пропозиції змін статуту відносно того, хто має устійнювати платні членів Головного Екзекутивного Комітету, як теж вирішити питання, чи мусять бути платні всіх членів Екзекутиви однакові. Я думаю, що вони можуть бути різні, відповідно до обов'язків та кваліфікацій кожного члена Екзекутиви.

Головний радний інж. Мирослав Кальба: Пропоную, щоб ми впровадили публікацію у ,,Свободі'' сторінок Українського Вільного Університету, так само, як маємо сторінки молодечих організацій. Такі сторінки можна б поміщувати, і я так пропоную, що два місяці, коли такі сторінки нам з УВУ приготують. Друга справа, це справа місця на Конвенцію. Просимо цю комісію, яка буде застановлятися над вибором місця, щоб вона взяла під увагу недоліки з попередньої Конвенції, коли мова про доїзд та доступність ресторанів для прохарчування делегатів, бо ми тратили часто по дві години і не могли дочекатися в чергах на обіди.

Головний контролер мгр Іван Винник: Коли б ми ще мали можливість змінити місце Конвенції, я радив би застановитися над тим, що Торонто було б добрим містом на Конвенцію з огляду на доїзд та з пропагандивних оглядів, бо там є багато українських установ та організацій і багато українського населення.

Головний радний д-р Богдан Футей: Я хотів би запропонувати, щоб головний секретар розглянув можливости впровадити грамоти пенсійного забезпечення, тому що ми маємо багато професіоналістів, які могли б набувати такі грамоти і вкладки за них відтягати від податків. Добре було б, щоб головний секретар застановився над такими грамотами і впровадив їх вже в цьому році, щоб могли ці професіоналісти вже в цьому році користати з такого пенсійного забезпечення.

Головний секретар Володимир Сохан: Я вповні погоджуюся з цим. Не тільки погоджуюся, але ми вже поробили старання і тепер тільки чекаємо на остаточне затвердження наших трьох нових плянів забезпечення. Бо власне один із них є пенсійним пляном. Крім того, як нам дораджували, ми могли б продавати, як такий плян із правом відтягати вкладки від податків, наші грамоти кляси Е-65.

Почесний член Головного Уряду Володимир Дідик: Я маю тільки прохання до Екзекутиви, щоб вона переговорила із паном Квасом відносно тижня старших членів УНСоюзу, який має відбутися від 19-го до 24-го вересня, щоб він мав для наших сеньйорів місце. Бо, коли б вони приїхали і не було б для них кімнат, то ми були б у дуже прикрому положенні. Про цей тиждень старших членів УНСоюзу будемо посилати дописи до ,,Свободи''. Тому маємо теж прохання до головного редактора, щоб він ці дописи поміщував у час, бо спізнені дописи не будуть мати ніякої вартости. Нам йдеться про те, щоб якнайбільше наших сеньйорів читали ці дописи та зголошувалися на цю нашу зустріч.

Головний предсідник Йосип Лисогір: Дякую Вам, пане Дідик. Я маю тут листа від нашого дуже доброго знайомого і секретаря Відділу в Рочестері Василя Поповича. Цього листа я передаю головному секретареві, щоб він включив його до наших рекордів. У своєму листі пан Попович дає пропозиції і поради у справах, що їх ми вже тут обговорювали, а його думки ідуть по лінії наших думок та ухвал.

Головний касир Уляна Дячук: Ми тут на цих нарадах порушували багато справ і проблем, що їх наша установа має. Ми ствердили, що є багато місця до поправи. Я думаю,що першу річ, яку ми повинні поправити, це наші річні засідання. Я особисто вважаю, що вони є надто довгі, так що на початках ми ще присвячуємо більше уваги ходові нарад, а пізніше вже пропускаємо те, що тут говориться, дуже легко. Ті з нас, які бувають на різних зборах американських організацій, привикли, що такі збори, чи наради відбуваються дуже скоро та справно. Тому, я думаю, що ми повинні застановитися на майбутнє і прийти з конкретними плянами, щоб ці наші наради переорганізувати так, щоб вони проходили справнійше та щоб був з них кращий вислід.

Головний предсідник Йосип Лисогір: Ми могли б прийняти такий принцип, щоб ми не мали довших нарад, як по 6 годин денно, три зранку і три після полудня, та вирішували в цих годинах всі наші справи, які маємо заплянoвані. Таке засідання могло б тривати 5 днів по 6 годин, а дієта за таке засідання була б заплачена за шість днів.

Почесна членка Головного Уряду Марія Чучман: Я хочу тут перед закінченням нарад здати звіт, скільки ми зібрали грошей на наш бенкет. Члени Головного Уряду заплатили разом $540, а різними карами вчора на вечері ми зібрали ще $110, так що разом одержали ми $650. В Чікаго у Кредитівці маємо ще $426, що дає разом суму $1,075. На наших нарадах сеньйорів ми вирішили, щоб після поплачення всіх наших рахунків наших видатків на цей вечір пожертвувати решту на пам'ятник Лесі Українці на ,,Союзівці''.

Заступниця головного предсідника Марія Душник: Я хочу ще запитати членів Головного Уряду, чи може хтось з вас знає бідних потребуючих дітей. Про таких дітей просимо повідомити нас, бо ми хочемо заплатити за таких дітей побут на дитячому таборі на ,,Союзівці''. При цьому хочу тут теж оголосити, що ми дальше ведемо збірку на фонд пам'ятника Лесі Українці на ,,Союзівці''.

Головний предсідник Йосип Лисогір: Ми маємо ще дві справи. Головний організатиор пан Гавриш має вам щось сказати, після того затвердимо ще пропоновані наші загальні резолюції, а тоді буде спільна молитва та спів ,,Ще не вмерла''.

Головний організатор Степан Гавриш: Всі ви, пані і панове, були вчора свідками льосування спеціяльних грошових нагород для наших кращих організаторів нових членів. Щоб вислід цього льосування був записаний у протоколі, передаю список виграшів головному секретареві, але перед тим його тут відчитаю. Ми мали 10 нагород на загальну суму $2,500. Ці нагороди виграли: Йосип Чабан (В.242) — $1,000, Михайло Отрок (В.14) — $500, Анна Гарас(В.47) — $300, і по $100 — інж. Лев Блонарович (В.34), Іван Петрунцьо (В.78), Михайло Кігічак (В.240), Степан Островський (В.270), Йосиф Ярема (В.372), Іван Кнігницький (В.430) і Олександра Дольницька (В.434). Це льосування провели: Степан Гавриш, Марія Флис, Леся Куропась і пластунка Христя Снилик. При цій нагоді хочу теж подякувати вам за 50 аплікацій, що їх ви привезли на ці наради, і рівночасно звернутися до вас усіх із закликом допомагати нам у членській кампанії цього року, метою якої є 4,500 членів. При вашій допомозі наші чергові наради можуть бути приємнішими та успішнійшими, коли ми в цьому році здобудемо цих 4,500 нових членів. Апелюю до вас усіх, щоб ми працювали разом одним ,,тілом'', бо тільки тоді можливий повний успіх членської кампанії.

Заступниця головного предсідника Марія Душник: Закликаю всіх вас в імені пані Мороз складати пожертви на висилку пакунків потребуючим на Україні.

Головний предсідник Йосип Лисогір: Чи пані Мороз може нас поінформувати, який був вислід її збірки?

Головна радна Текля Мороз: Про вислід збірки і висилку пакунків подам звіт головному касирові.

Головний предсідник Йосип Лисогір: Ми наближаємося до кінця нашого річного засідання Головного Уряду.Залишилось нам ще вислухати пропозиції загальних резолюцій, що їх зібрав на підставі думок всіх нас, учасників цих нарад, головний редактор пан Антін Драган. Дуже просимо відчитати нам пропоновані резолюції, пане редакторе.

Головний редактор Антін Драган: відчитав пропоновані загальні резолюції під заголовком Ствердження і Заклик Головного Уряду Українського Народного Союзу.

Після одного доповнення, згадки про загрозу творення одного народу в СССР, що його подав почесний член Головного Уряду д-р Ярослав Падох, ці резолюції затверджено одноголосно на пропозицію головного радного д-ра Богдана Футея, що її піддержав головний секретар Володимир Сохан.

Ці загальні резолюції під наголовком Ствердження і Заклик Головного Уряду Українського народного Союзу затверджене в такому тексті:

СТВЕРДЖЕННЯ І ЗАКЛИК ГОЛОВНОГО УРЯДУ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

Головний Уряд Українського Народного Союзу, в результаті своїх річних нарад, які відбулися на власній виховно-відпочинковій оселі Союзівка біля Кергонксону в стейті Ню Йорк в тижні від 24-го травня, дбайливо розглянувши теперішній стан та можливості дальшого росту і всебічного розвитку цієї найстаршої і найбільшої української установи у Вільному Світі в обличчі загроз, потреб і змагань Українського Народу та українців на поселеннях, схвалив ряд важливих резолюцій і рекомендацій, до яких додає ще такі ствердження і заклики:

I

1. Головний Уряд Українського Народного Союзу шле братній привіт поневоленому, але нескореному Українському Народові на рідній і все ще не своїй землі та висловлює йому свій подив за його безперервне і геройчне змагання до волі й незалежности. Головний Уряд УНСоюзу висловлює свій подив та безмірну пошану всім тим Одержимим, які в цій нерівній боротьбі за права і волю свого народу проти народовбивчого комуно-московського окупанта впали і падають жертвою та караються в совєтських в'язницях, концентраційних таборах та психіятричних закладах.

2. Головний Уряд УНС вітає Українські Спільноти в З'єднаних Стейтах Америки і в Канаді та їх центральні установи: Український Конгресовий Комітет Америки, Комітет Українців Канади і Світовий Конгрес Вільних Українців та закликає всіх своїх членів всіми своїми силами і заходами морально і матеріяльно піддержувати ці наші установи й інституції. Головний Уряд УНСоюзу зокрема закликає всіх своїх членів УНСоюзу в ЗСА активно піддержувати теперішню підготову до XII Конгресу Українців Америки та взяти в тому Конгресі активну участь через своїх представників. Рівночасно Головний Уряд УНС закликає всіх своїх членів в ЗСА взяти масову участь в цьогорічних листопадових виборах Президента і Законодавців країни та віддати свої голоси на кандидатів свого вибору, які в своїх плятформах визнають допомогу Америки визвольним змаганням українського та інших поневолених народів, бо це є в найкращому інтересі Америки та її змагань до справедливого і тривкого миру в світі. Підтримка і участь у щорічних відзначуваннях Тижня Поневолених Націй є одним з виявів такої американської допомоги визвольним змаганням поневолених народів.

3. Головний Уряд УНСоюзу висловлює свою пошану і відданість Ієрархії Українських Православної та Католицької Церков і Проводам Українських Протестантсько-Баптистських Церковних Об'єднань. Головний Уряд УНС зокрема закликає всіх своїх членів католицького віровизнання до масової участи в Евхаристійному Конгресі у Філядельфії в серпні цього року, українську участь в якому очолюватиме Глава Помісної Української Католицької Церкви Блаженніший Патріярх Йосиф.

4. Головний Уряд Українського Народного Союзу, мавши на увазі ту смертельну загрозу, яка зависла над поневоленим Українським Народом від намагання народовбивчого ворога насильною русифікацією „злити'' всі поневолені ним не-російські народи в „нову історичну спільність — совєтський народ'', закликає все своє членство в ЗСА і Канаді ініціювати та всіми силами піддержувати започатковані вже заходи і акції наших суспільно-громадських та політичних проводів, скеровані на повну консолідацію і мобілізацію всіх наших сил і ресурсів, бо від цього у великій мірі залежить успіх наших зусиль допомогти нашому народові в його змаганнях до волі і незалежности, символом яких є Голова Директорії та Головний Отаман Військ Української Народної Республіки, Симон Петлюра, 50-річчя трагічної смерти якого саме тепер відзначаємо.

II

Головний Уряд Українського Народного Союзу стверджує, що Український Народний Союз, найстарша і найбільша українська установа у Вільному Світі, був у минулому та є сьогодні головною базою українського життя та його всебічного розвитку в ЗСА і в Канаді та українського вкладу в життя і розвиток цих наших країн. Тому, що дальша розбудова та скріплення цієї справжньої Української Заморської Твердині є вітальна для наших активностей для добра всієї Української Спільноти в цих країнах та їх допомоги Українському Народові, Головний Уряд УНСоюзу, вітаючи всіх своїх членів та, зокрема тих, які дбали про ріст і розвиток УНС в минулому, закликає всіх українців Америки і Канади включитися в наші організаційні ряди та разом з уже майже 90-тисячами теперішніх членів УНСоюзу у цей ювілейний рік 200-річчя Американської Незалежности і 100-річчя першого масового поселення Українців у Новому Світі започаткувати новий розвиток у наших змаганнях та в нашому поході до світлішого майбутнього!

РЕЗОЛЮЦІЯ ДЛЯ РЯТУНКУ ВАЛЕНТИНА МОРОЗА

З уваги на те, що українського історика Валентина Мороза, невинну жертву довголітніх знущань народовбивчо комуно-московського окупаційного режиму за його обстоювання людських і національних прав свого народу, запроторено тепер до горезвісного психіятричного закладу т. зв. Інституту ім. Сербського в Москві, і

З уваги на те, що це чергове безправ'я людоненависницького комуно-московського режиму є одним з найбільш яскравих порушень людських прав, гарантованих не тільки паперовою конституцією СССР, але й підписаними також урядом СССР міжнародних домовлень, включно з минулорічною Гельсінкською декляраціею, як і

З уваги на те, що долею Валентина Мороза найбільш затривожені дев'ять десятків тисяч членства УНСоюзу в ЗСА і Канаді,

Отже тому Головний Уряд УНСоюзу рішає:

1. Вислати свої делегації до урядів наших країн у Вашінґтоні і Оттаві та в імені всіх членів УНСоюзу предложити цим урядам нашу петицію в справі їхнього посередництва для рятунку Валентина Мороза і всіх інших українських політичних в'язнів в СССР,

2. Закликати всіх своїх членів в ЗСА і в Канаді включатися, піддержувати і в потребі ініціювати відповідні масові акції українців ЗСА і Канади та їх співгромадян для рятунку Валентина Мороза та всіх інших українських жертв народовбивчого комуно-московського окупаційного режиму в Україні.

16.ЗАКРИТТЯ НАРАД

Головний предсідник Йосип Лисогір: Дорогі пані і панове! Ми кінчимо наше річне засідання. Хочу подякувати вам усім за участь в нарадах і побажати вам щасливого повороту додому. А тепер попросимо о.Івана Ващука провести молитву, після чого закінчимо наші наради співом ,,Ще не вмерла Україна''.

Головний контролер о.Іван Ващук: Во ім'я Отця і Сина і Святого Духа, Амінь. Христе Боже наш, дякуємо Тобі, що Ти дозволив нам з успіхом перевести ці наші наради. Рівночасно просимо Тебе, щоб Ти і надальше мав нас у Своїй Опіці, благословив наш труд, нашу працю, яку ми посвячуємо для добра Українського Народного Союзу і для українського народу. Во ім'я Отця і Сина і Святого Духа, Амінь.

Співом українського національного гимну ,,Ще не вмерла Україна'' закінчено це річне засідання Головного Уряду Українського Народного Союзу о годині 2-ій по полудні.

Володимир Сохан
головний секретар

Нова професійна сила

Радісно читати повідомлення про побільшення українських професіоналістів, в місцях нашого поселення, бо вони збільшують наш національний потенціонал.

До таких професіоналістів належить Володимир Хлібович, який з початком біжучого року почав провадити адвокатську практику в Ню Брітені, Конн.

Володимир Хлібович

Володимир Хлібович — син Петра і бл. п. Катерини з Дуберів Хлібович — уроджений 1951 р. у Ню Брітені, Конн., володіє українською мовою, бо окрім англійської школи, закінчив Українську Парафіяльну Школу в Ню Брітені і Гартфорді, Кон.

Університетські студії він закінчив з відзначенням у Франклін і Маршала коледжі в Лянкастері, Па., і там також брав курси української мови. Через цілий час студій був президентом Історичного Клюбу того університету.

Володимира Хлібовича, як відзначаючого студента прийнято в члени „Пі Гама енд Фі Альфа Тета Крайового Почесного Товариства".

Правничі студії він закінчив в університеті Коннектикат у червні м. р., осягнувши ступінь доктора прав, при чім через цілий час студій на обох університетах користувався стипендією.

Побіч теперішніх професійних зайнять, маючи стипендію від УНСоюзу — Володимир Хлібович дальше студіює в університеті Коннектікат, а тим разом бере Торговельний Курс та плянує осягнути диплом магістра з Бизнесової адміністрації.

Громадянство Ню Брітен належно оцінило здібність, солідність, працьовитість та високу товариську культуру Володимира Хлібовича і вибрало його до Міської Ради, і то перший раз українця — в історії Ню Брітену.

Життьовий шлях Володимира Хлібовича і його молодшого брата Богдана — не був рожевий. В ранній молодості втратили вони матір і виховувались самі (бо батько мусів працювати у фабриці на прожиток) та зберігали останню передсмертну материнську науку і благословення... Зла уникайте, пильно вчіться, не забувайте про свою Церкву та пам'ятайте, якого ви Роду і Нації — а Бог буде з Вами".

Молодший брат Володимира Хлібовича — Богдан — закінчив Філософічний Відділ Бостонського університету, де також користувався стипендією. Він йде слідами старшого брата та вписався на Правничий Відділ університету Коннектикат.

Українська громада разом з його ріднею радіє цим досягненням молодого адвоката Володимира Хлібовича, його бо досягнення є нашим, загально - українським досягненням.

Володимир Хлібович і його брат Богдан — є членами 254-го Від. УНСоюзу.

Микола Радович

Курс писання писанок у Менор коледжі

Надходить гарний передвесняний час Великого посту, й приходить знову сезон писання писанок. Як у минулих роках, так й у цьому, Менор коледж улаштовує короткий курс писання писанок, щоб закріплювати нашу культуру. Курсом буде проводити Марія Мазур. У середу, 9-го березня, о год. 12:30, у бібліотеці коледжу, пані Мазур провела показ писання писанок, а курс розпочався у суботу, 12-го березня, й триватиме від год. 10-ої до 1-ої. Друга частина курсу відбудеться у неділю, від год. 2-ої до 5-ої. Курс відбудеться у кафетерії коледжу, при Факс Чейс Роуд й Форест евню на Факс Чейсі. Оплата за обидві сесії виносить 15 дол., в чому вже включено кошти знаряддя й за курс.

Пані Мазур є однією з найкращих знавців писання писанок, тому й є запорука, що курс буде корисний. Проситься батьків вислати молодь. Закріплювання культури вимагає систематичного активізування молоді, нашими традиційними практиками.

Писанки є символом життя й весни і у нашій християнській культурі та символіка є пов'язана з днем Христового Воскресіння, через що ми маємо до писанок спеціяльний сантимент.

Писання писанок виводиться, мабуть, ще з часів трипільської культури, й за нашою старою леґендою „світ буде так довго існувати, як довго будут люди писати писанки . Таким то чином ми маємо великий обов'язок писати писанки та ширити свою культуру.

Ще раз запрошується молодь та шановних пань, у спокійній та приємній атмосфері коледжу на Факс Чейзі.

Інж. Богдан Мак..

(Закінчення зі стор. 1-ої)

Гнатюк, Стефанію Стеців, Лесю Назарук, Юлію Демчук, Софію Оріховську, Михайла Отрока, Теофіля Клебана, Володимира Роговського, Богдана Сольчаника, Андрія Кейбіду. До Контрольної Комісії увійшли: Володимир Шпирка — голова, та Іван Іваник, Василь Гнатів, Мирослав Дереш, мґр Омелян Грубський — члени. Зборами проводила президія у складі: інж. Богдан Мак — предсідник і Теофіль Клебан — секретар.

Збори відкрив голова Округи Юліян Баранюк, привітавши головного касира Уляну Дячук, голову Окружного Комітету з Пассейку п. Івана Хомка і Василя Оріховського — обласного організатора та всіх приявних представників Відділів. У своїм звіті з діяльности Округи голова Юліян Баранюк ствердив, що протягом 4 років Округа все виконувала призначену квоту і тільки в попереднім 1976 р. не осягнула бажаних успіхів. Все ж таки декілька секретарів добре працювали і осягнули гарні організаційні успіхи, а саме: Юлія Демчук і Михайло Отрок, — придбавши по 13 нових членів, Омелян Твардовський 12 членів, Софія Оріховська 11 членів, Юліян Баранюк 10 та Ярослав Леськів 8 членів. По чотири члени приєднали Люцина Олесницька і Анна Зуйко.

Округа брала участь в переведенні дуже успішного Союзового Дня. На 1977 р. заплановано відбути таку саму імпрезу, але дещо скоріше, 28-го серпня. Касовий звіт Округи склав Володимир Боярський, а за Контрольну Комісію звітував Володимир Шпирка. У дискусії над звітами висловлено бажання поробити старання, щоб Союзовий День приносив не тільки мінімальні прибутки для всіх чотирьох Округ, але в першу чергу допоміг в організуванні нових членів.

Після вибору Нової Управи, виголосила слово Уляна Дячук, головний касир УНСоюзу. Вона подякувала довголітньому союзовому діячеві та відходячому голові Окружного Комітету Юліянові Баранюкові за його великий вклад у розбудову УНСоюзу на терені Нюарку та просила залишитися дальше активним у праці Окружного Комітету, до Управи якого він погодився увійти, як секретар. Опісля вона поінформувала про нові роди забезпечення в УНСоюзі, приділювання стипендій та про фінансовий і членський стан організації, боргові зобов'язання тощо.

Обласний організатор Василь Оріховський зробив аналізу організаційних здобутків кожного Відділу, вказавши на можливості скріплення організаційної акції у цілому році.

У дискусії над доповідями приявні заторкнули потребу включення членів управ Відділів в акцію приєднування членів, та справи, порушені у протоколах з нарад Головного Уряду за 1975 рік.

Амальрик вдоволений з перебування в Бонні

Бонн. — Колишній в'язень совєтських концтаборів і автор книжки „Чи проіснує Совєтський Союз до 1984 року", Адрей А. Амальрик, вдоволений зі свого перебування в столиці Західньої Німеччини Бонні, помимо того, що його не хотів прийняти на послуханні канцлер Гальмут Шмідт, відіславши Амальрика на розмову з дорадниками в закордонній політиці Гансом Юрґеном Вішнєвским і генеральним секретарем Соціял-Демократичної партії Еґоном Баром. Обидва помічники канцлера Шмідта запевнили Амальрика, що Західня Німеччина піддержує позицію президента Джіммі Картера в ділянці людських прав.

ОКРУЖНИЙ КОМІТЕТ ВІДДІЛІВ УНС
Перт Амбойської Округи

повідомляє, що

в неділю, 27 березня 1977 р.
о год. 2:30 по пол.

в залі УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО ДОМУ
при 760 Стейт вул., Перт Амбой, Н. Дж.

— відбудуться —

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ
Перт Амбойської Округи
УНСоюзу

НА ПОРЯДКУ ДНЯ НАРАД:

1. Відкриття.
2. Вибір Президії.
3. Вибір Номінаційної Комісії.
4. Прийняття протоколу з попередніх загальних зборів.
5. Звіти членів Управи і Контрольної Комісії.
6. Дискусія над звітами.
7. Уділення абсолюторії управі.
8. Доповідь ВОЛОДИМИРА СОХАНА, гол. секретаря УНС.
9. Вибір Управи і Контрольної Комісії на 1977 рік.
10. Привіти, внесення і побажання.
11. Закриття зборів.

До участи в зборах зобов'язані всі предсідники, секретарі, їх заступники, касири, організатори і конвенційні делеґати слідуючих Відділів УНС:

104, 155, 168, 209, 294, 312, 332, 342, 344, 349, 353, 372.

У зборах візьмуть участь:
ВОЛОДИМИР СОХАН, гол. секретар УНС
ВАСИЛЬ ОРІХОВСЬКИЙ, обл. організатор

Преосвященний Архиєпископ Марко
почесний голова
Корнило Галушка, предсідник
Іван Бабин, касир **Іван Рачинський**, секретар

Оборонна акція України...

(Закінчення зі стор. 1-ої)

чи в цілому СССР, вона до певної міри формує думку української спільноти на поселеннях. Крім того, приявні ствердили, що українці замало реагують на окремі події, от хоч би заяви Державного департаменту ЗСА чи становище президента Картера про потоптання прав людини в Совєтському Союзі та інших комуністичних державах. Дуже мало українців написали в тій справі листи до Президента і Державного департаменту, чи хоч би навіть до місцевих газет, які на своїх сторінках широко писали про рухи дисидентів і оборонців людських прав в комуністичних країнах. О. Йовик стояв на становищі, що тільки масова висилка листів звертає увагу відповідних урядових чинників на заторкувану справу.

Крім оборонної акції України, приявні представники організацій застановлялися над організаційними справами, Українським Національним Фондом УККА, поставивши собі за завдання зібрати в цьому році бодай 15.000 долярів; можливостей придбання Дому Культури в Ню Йорку тощо. Найпекучішими проблемами, які мусить розв'язати українська громада Метрополії, а також інші громади в ЗСА, є проблема шкіл українознавства і цілоденного шкільництва взагалі. Приявні, вислухавши інформації голови, доручили Шкільній Комісії, що її очолює заступниця голови КОУАО пані Ірина Куровицька, випрацювати відповідний плян допомоги українському шкільництву і в порозумінні із Шкільною Радою УККА скликати ширші наради громади для спільного обміркування справи.

ПЕДАГОГІЧНІ КУРСИ УВУ...

(Закінчення зі стор. 2-ої)

ломом докторським. Дипломи УВУ визнані німецьким міністерством освіти. Докладніші інформації в тій справі дістане кожний кандидат безпосередньо від Деканату Філософічного факультету УВУ, якщо звернеться за інформаціями. Просимо писати до нас на адресу УВУ в Мюнхені.

На кінець одне важливе прохання до громадських організацій: Батьківські комітети і Шкільні ради українознавчих шкіл у діяспорі, а також Управи осередків СУМ і Пласту та інших організацій молоді повинні подбати про те, щоб з кожного осередку, від кожної школи українознавства принайменше один кандидат приїхав на педагогічні курси Українського Вільного Університету до Мюнхену в літньому семестрі цього року. Кошти подорожі, оплати за курси і прожиток повинні забезпечити громадські установи тим кандидатам, які зголосяться приїхати на курси, бо не багато учителів матиме змогу власними засобами покрити кошти, пов'язані з участю в курсах.

Подяка

Оцим складаю якнайсердечнішу подяку
ХОРОВІ ім. Митр. А. ШЕПТИЦЬКОГО, ХОРОВІ „ДУМКА", ХОРОВІ ЦЕРКВИ СВ. ЮРА
і дириґентові п. І. ХОМИНОВІ
за влаштування і відспівання Панахиди
в пам'ять мого Покійного Чоловіка,
концертового співака **ОСИПА СТЕЦУРИ**
дня 27-го лютого 1977 р. в церкві св. Юра
в Ню Йорку.

Софія Стецура з Родиною

Заклик до всіх Українців у Канаді

Централя Суспільної Служби Українців Канади і Центральні Управи: Союзу Українок Канади, СУМ-у, ПЛАСТ-у, Організації Українок Канади, Об'єднання Жінок ЛВУ, Ліґи Українських Католицьких Жінок, Ліґа Визволення України, Канадська Українська Іміґраційна Служба, Українське Вільне Козацтво, — проголошують всеканадську збіркову акцію для допомоги релігійно і політично переслідуваним і виселеним українцям.

Грізні події в Україні, безперервні масові арешти, особливо спричинені рухом оборони Гелсінкського договору, зобов'язують нас, українців у вільному світі в цьому 1977 році до негайної допомогової акції.

Також у вільному світі є вже одинниці, чи й цілі родини, що були виселені, чи змогли визволитися від переслідувань терористичного режиму. В Конаді під цю пору є вже коло сто випадків, що також вимагають негайної допомоги і інтервенції перед урядом. В Европі у переселенчих осередках є багато наших родин, які чекають на нашу допомогу. Мусимо сподіватися, що таких справ у майбутньому буде більше.

Тому звертаємось до Вас усіх із гар'ячим закликом: СКЛАДАЙТЕ ЩЕДРІ ПОЖЕРТВИ, доложіть зусилля, щоб ця збіркова кампанія ділом, а не словами принесла поміч переслідуваним і виселеним українцям.

Просимо кожного з Вас зокрема, хай не буде ані одного серед нас, який би не вислав своєї пожертви на адресу:

Pomich Ukraini
2445 Bloor St. West, Toronto, Ont., Canada
M6S 1P7

КОМІТЕТ „ПОМІЧ УКРАЇНІ"

P.S. Пожертви звільнені від податку.

(Прошу тут відтяти і вислати разом з пожертвою)
Ім'я і прізвище жертводавця:
(латинкою)

Адреса: ______

Сума: $______

Організація (або парафія) ______

ШЕВЧЕНКО І ЛЕНІН

(Закінчення зі стор. 2-ої)

підстави вважати, що з біографією і деякими поетичними творами Т.Г.Шевченка В.І.Ленін познайомився ще в дитинстві... Батько Володимира Ілліча, Ілля Миколайович Ульянов, регулярно одержував прогресивний петербурзький журнал „Детскоє чтєніє" і додаток до нього „Педагогіческій лісток". Тут друкувалася праця прогресивного російського педагога В.П. Острогорського „Російські письменники як виховно-освітній матеріял для занять із дітьми", в якій значне місце було приділено висвітленню творчости Т.Г.Шевченка.".

Чи ж можна вважати факт, що батько Леніна одержував журнал, в якому згадано в одній статті про Шевченка, доказом, що Ленін був обізнаний з творами і біографією Шевченка ще з дитинства? Навряд! Адже малий Володя Ульянов міг і не читати саме тієї статті, в якій згадано Шевченка. А якщо і читав, то це не підтверджується його пізнішими виступами і писанням.

Такою ж слабою виглядає також арґументація Сарбея, поміщена в тій же статті, що Ленін, бувши вже юнаком, „далі цікавився" творчістю Шевченка. Сарбей пише, що, як юнак, Ленін читав прогресивні журнали шестидесятих років „Современник" і „Отечествєнниє запіскі", а тому, що в тих журналах вміщували свої статті російські демократи Ніколай Чернішевський і Ніколай Добролюбов, які, між іншим, згадували там про Шевченка і його творчість — то з цього, мовляв, виходить, що Ленін „мусів" бути ознайомлений з творами і життям великого Кобзаря. На нашу думку, читання Леніном творів Чернішевського і Добролюбова зовсім не є доказом, що Ленін тоді цікавився Шевченком.

Або, ще таке твердження — також узяте із статті історика Сарбея, хоча й інші совєтські автори видвигають подібні „докази": „Інтересне також свідчення Олексія Максимовича Горького, який розповідав, що в марксистських гуртках у Казані, в яких працював Володимир Ілліч Ленін у той час з рук до рук переходили рукописні збірники заборонених цензурою віршів Тараса Григоровича Шевченка".

Це свідчення Горького про кінець 1880-их років у Казані зовсім не доказує, що Ленін читав ці захалявні вірші Шевченка, бо ані Горький, ані сам Ленін про це ніколи не згадували. Навіть, якщо б Ленін справді читав в той час твори Шевченка, то чомусь не помічуємо ніякого впливу думок Поета про Леніна. Адже Ленін почав „цікавитися" українським національним питанням — цією центральною темою у творчості Шевченка — щойно в 1912-му році. Навіть слово „українці" Ленін вперше ужив у своїх творах щойно в 1905-му році. До того часу, а навіть і пізніше, він українців називав „русскими", а Україну „Югом Россії". Від когось, хто мав би добре знати творчість Шевченка, такого змішування понять ледве чи можна сподіватися, бо Шевченко у своїх творах уживав тільки слово „Україна".

Подібні непереконливі твердження, яких допускається історик Сарбей, можна знайти і в других совєтських істориків і літературознавців. Наприклад, у статті „Ленін і Шевченко", поміщеній в другому числі журналу „Народна творчість та етнографія" за 1964-ий рік, знаходимо таку цитату: „Перебуваючи в еміграції у Західній Европі, Володимир Ілліч мав повну можливість бути обізнаним зі всім, що публікували закордонні видавництва з революційних творів поета. Особливо цьому сприяло двотомне видання, випущене в Празі 1876 го року".

Немає жадних доказів, що Ленін це празьке видання творів Шевченка читав, або що взагалі знав про нього. Чи ж мусів Ленін читати все, що тоді виходило за кордоном? Але власне на такі непереконливі „факти" покликаються совєтські письменники в своїх стараннях доказати, що ніби Ленін дуже цікавився творами і життям Тараса Шевченка.

Крім цих зовсім не наукових висновків є ще і твердження деяких співробітників і сучасників Леніна, що він нібито читав твори Шевченка. Наприклад, один із сучасників Леніна, П.Дідух, у книзі „Незабутні зустрічі" твердить, що 1921-го року він був членом делегації до Леніна, і що на прохання самого Леніна розмова велася українською мовою, бо Ленін мав сказати, що він „все розуміє по-українському", бо читав твори Шевченка. Франка, Коцюбинського.

Як бачимо, це теж не безпосередній вислів Леніна, а тільки твердження Дідуха, бо Ленін ніде в своїх писаннях не згадує про те, що будь-коли читав, чи цікавився творами Шевченка. Як уже сказано, Ленін у всіх своїх писаннях згадує Тараса Шевченка тільки два рази і ніодна з тих згадок не вказує ані на ґрунтовне обізнання, ані зацікавлення поетичною спадщиною Шевченка. Те, що Ленін сам писав про Шевченка, скоріше доказує, що Ленін використовував ім'я Кобзаря тільки для своїх політичних цілей, точніше, щоб притягати українців на бік большевиків. Про те, що робив він це не тільки в 1914-му році — з якого маємо єдині дві згадки Леніна про Шевченка — а також пізніше, пише Іван Романченко в статті „Ленін, більшовики, Шевченко", поміщеній у третьому числі журналу „Вітчизна" за 1964-ий рік. Романченко пише: „За спогадами сучасників А.В.Луначарського, Володимир Ілліч дає в 1918-му році наказ широко популяризувати творчість Т.Г.Шевченка серед бійців Червоної Армії. Турбота В.І.Леніна про те, щоб усі знали хто такий був Тарас Шевченко, продиктована була, як стверджує Ф.М.Самойлов, прагненням будь-що паралізувати антирадянську пропаґанду українських буржуазних націоналістів..."

Беручи все це до уваги, можна прийти до висновку, що зацікавлення Леніна творчістю і особою Тараса Шевченка в дореволюційний період було мінімальне. Але як політичний діяч, Ленін розумів важливість Поета як символа національної свідомости українського народу і використовував його постать для пропаґандивних цілей своєї партії, а згодом і для цілей очолюваного ним диктаторського большевицького уряду. Звичайно, Ленін міг читати деякі твори Шевченка, в оригіналі або в перекладі, але твердження совєтських „науковців" що Ленін був ґрунтовно обізнаний з творчістю великого Кобзаря, аж ніяк не витримують солідної критики. Ці твердження — це ще один приклад, як Москва змушує науковців перекручувати і фальшувати історичну правду.

ПРОПАМ'ЯТНА ШЕВЧЕНКІВСЬКА КОВЕРТА АДУК

Ню Йорк. — Заходом Головної Управи Асоціяції Діячів Української Культури в Америці вийшла пропам'ятна Шевченківська коверта, оздоблена з лівої сторони світлиною з моменту відкриття пам'ятника Т. Г. Шевченкові у Вашінґтоні, в приявності президента Двайта Айзенгавера та українських діячів і мас народу в 1964 р., про що зазначено англійською мовою під світлиною. Вгорі над світлиною подано повністю українською і англійською мовами назву АДУК, а в лівому куті впоперек — адреса АДУК та англомовний напис великими літерами про Україну, як Ахілесову п'яту Росії.

Пропам'ятну коверту оформив мистець-фотограф п. Осип Старостяк.

Анна Гарас знову очолює...

(Закінчення зі стор. 1-ої)

ретар Округи Стефан Колодруб, який і прочитав протокол з попередніх Річних Зборів. Протокол прийнято без змін. Перед приступленням до звітів уступаючої Управи пані Гарас представила організаційного референта УККА дир. Романа Крупку, який коротко інформував про теперішній стан Українського Конгресового Комітету. Він також подав циферні дані з переведеної збірки в минулому році і закликав приявних включитися в цьогорічну збірку. Заклик дир. Крупки підтримали Анна Гарас і Степан Гавриш, вияснюючи завдання Українського Конгресового Комітету Америки.

Загальний звіт про многогранну працю Округи подала її голова пані Анна Гарас. Округа зорганізувала в 1976 році 75 нових членів і тим самим виконала свою квоту на 75 відсотків. Поза організаційною ділянкою Округа була також активна в святкуваннях ювілеїв 200-річчя і 100-річчя. 22-го лютого 1976 року заходом Округи був зорганізований автобус на відвідини концерту, яким УНСоюз започаткував святкування згаданих ювілеїв в колисці свого народження, в Шамокіні. В червні заходом Округи зорганізовано два автобуси до Вашінґтону для центрального відзначення згаданих ювілеїв. 19-го вересня знову заходом Окружного Комітету був зорганізований автобус на Союзівку для участи в посвяченні пам'ятника Лесі Українки. Майстром церемонії під час того свята була головна радна Анна Гарас. Також як голова Округи вона була делеґаткою на XII Конґрес УККА в жовтні м. р. в Ню Йорку.

13-го листопада заходом Округи відзначено згадані ювілеї спеціяльною вечіркою і забавою, що відбулися в УГКлюбі в Істоні, Па. Як голова Округи звітодавець брала участь в нарадах сусідніх Округ Твердого Вугілля і Вілкс Бері.

Звіт голови доповнили ще англомовний секретар Стефан Колодруб (секретар української мови Стефан Муха був перешкоджений) і касир Дмитро Мушастий. За Контрольну Комісію звітував Володимир Загводський, ствердивши, що знайдено всі прилоги приходів і розходів касової книги в найкращому порядку. Він поставив внесок на уділення уступаючій Управі абсолюторії з признанням за взірцеву працю.

З черги приступлено до вибору Управи і Контрольної Комісії на 1977 рік. На внесок Анни Сагай і з піддержанням усіх приявних Управу обрано в такому складі: Михайло Колодруб — почесний голова, Анна Гарас — голова, Мартин Шишка і Микола Дубик — заступники голови, Степан Муха — український секретар, Степан Колодруб — англомовний секретар, Дмитро Мушастий — касир. Члени Управи: Іван Гуцайлюк, Анна Пипюк, Анна Саган, Степан Саюк, Ева Колтонюк-Ган, Іван Драбик і Катруся Сарджент.

В імені новообраної Управи подякувала за довір'я переобрана голова Анна Гарас, представила нову секретарку 438 Відділу в Істоні Катрусю Сарджент та запросила до слова головного організатора Степана Гавриша, який в першу чергу висловив признання проводові Округи за взірцеву працю, а дальше дав загальний огляд та характеристику праці і досягнення УНСоюзу в минулому році в усіх ділянках його активностей. Він заторкнув працю поодиноких Відділів Округи, причому зложив подяку поодиноким секретарям за гарну працю. Він зокрема дякував Анні Гарас за її організаційні успіхи, яка вже другий рік підряд стала чемпіонкою між всіма жінками — організаторками Америки й Канади, придбавши 37 членів, та вручив їй спеціяльну почесну плякету, другий том Англомовної Енциклопедії і золоту зірку за відновлене членство в „Клюбі заслужених Союзовців". Головний організатор звернув увагу, що в той час, коли інші Округи понесли втрати в членах, Округа Лігай Велі за останніх шість років збагатилася на 142 члени і тепер нараховує понад 1.600 членів.

Признання за взірцеву працю та побажання дальших успіхів Управі Округи висловили голова Відділу ОЖ ООЧСУ в Алентавні пані Анна Строт, голова 40 Відділу Союзу Українок Америки в Алентавні Анна Саган і від Організаційного Відділу УККА та Окружного Комітету Відділів УНС Округи Ню Йорк дир. Роман Крупка.

Подякою всім за участь в нарадах та молитвою закінчила наради голова Округи Анна Гарас, запросивши всіх на перекуску, яку приготовила дружина секретаря 318 Відділу пані С. Саюк.

6-та Зустріч Бойків в Чікаґо

У неділю 20-го березня ц. р. о год. 6-ій вечора відбудеться 6-та Зустріч Бойків в залі Осередку СУМА ім. М. Павлушкова при вул. Чікаґо і Кембел.

Перша частина програми складена зі святочного слова мґра Я. Василіва: „І. Франко борець за свободу і єдність українського народу", деклямацій П. Гади, уч. Гай і Я. Василіва та фортепіянового сольо П. Бідного, учня середньої школи.

Друга частина програми розвагова - весела. Виступить В. Андрушко з гумореською: „На сцені людського життя". Д-р Б. Антонович висвітлить прозірки з поїздки автом по Україні, а учень П. Бідний відіграє в'язанку народних пісень на акордеоні.

Членкині Т-ва під проводом А. Кульчицької прийматимуть гостей при столиках бойківськими книшами, вівсяними тістечками, кавою та чаєм і покажуть бойківське печиво.

На цю традиційну бойківську Зустріч Управа Т-ва Бойківщина просить не тільки уроджениців та б. мешканців Бойківщини, але і цілу українську громаду Чікаґо і околиці. Гостям раді! Вступ з перекускою від особи 3 дол. Емерити і молодь — 2 дол.

Адам Антонович

Ділимося сумною вісткою з Товаришами і Знайомими, що дня 8-го лютого 1977 р. у Львові в автобусі, помер нагло

о. Володимир Підсаднюк

бувший студент Богословської Академії у Львові — наш Дорогий „Лемко".

ПОХОРОНИ відбулися в Глібовичах б. Львова в День Трьох Святителів.

Покійний осиротив дружину Мирославу, дітей та внуків.

Проситься про ласкаві молитви

Д-р ІЛЯРІОН КАЛИНЕВИЧ
Товариш зі студій

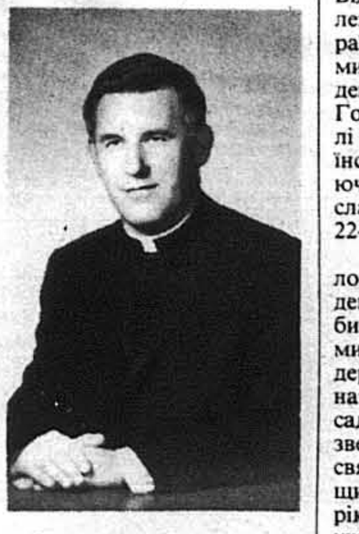
Замість квітів на свіжі могили
бл. п. **МИХАЙЛИНИ з САЛЮКІВ ЧАЙКОВСЬКОЇ**
і бл. п. мґр **ОКСАНИ ТАРНАВСЬКОЇ**
складають 250.00 дол.
на Українську Катедру в Гарварді.

Василь і Наталія ЄРЕГИ

Елізабет вшанував свого пароха о. монс. Йосифа Федорика

Дня 20-го грудня ц. р. появалася в пресі вістка, яка вийшла з канцелярії Преосв. Владики Василя Лостена, що Святіший Отець Павло УІ підніс о. Йосифа Федорика, пароха Елизабету, до гідности папського шамбеляна.

З цієї нагоди відбулося дня 29-го січня ц. р. о год. 5-ій по пол.велике урочисте свято інвеститури о. Йосифа, яке почалося Службою Божою в намірені о. Ювілята з участю Владики Василя Лостена і коцелябрантів о. монс. Йосифа Федорика і о. монс. Ярослава Данильчука у вщерть виповненій церкві св. Володимира.

Отець шамбелян Йосиф Федорик

Прекрасно співав місцевий хор „Боян" під. дир. проф. Р. Левицького. Під час Служби Божої посвячено ризи для о. монс. Йосифа. При цій нагоді відповідну до хвилі проповідь виголосив Владика Василь Лостен, вказуючи на заслуги о. пароха в його душпастирській праці.

Величавий святочний бенкет, який приготовили вдячні парафіяни і громадяни Елизабету своєму дорогому парохові о. монс. Й. Федорикові, почався о 6-ій год. вечора в приявності 27-ох священиків під проводом Преосв. Владики Василя Лостена, а в якому взяло участь коло 650 осів, парафіян і запрошених гостей.

Бенкет розпочав молитвою Преосв. Владика Василь Лостен. Згодом хор „Боян" з глибоким відчуттям відспівав „Отче наш" (муз. Новохатського) з баритоновим сольо, яке виконав Володимир Король.

Голова Святочного комітету Галя Федун відкрила бенкет, вітаючи приявних. У своєму гарячому, опрацьованому слові згадала також про працю і заслуги о. монс. Йосифа на протязі 12 літ його невтомної праці в парафії св. Володимира в Елизабеті.

Тостмастер о. монс. Роберт Москаль представив священиків і гостей та вів цілу програму з вродженим йому хистом та питомим гумором.

Відтак голова місцевого Відділу УККА, як також і голова Координаційної Ради Відділів УККА стейту Ню Джерзі привітав Ювілята та склав йому щирі побажання від усієї парафії, громади та всіх церковних і світських організацій на терені Елизабету, бажаючи йому успіхів у його дальшій праці у Христовому виноградднику. У своїй промові начеркнув шлях діяльности о. монс. Йосифа в парафії св. Володимира, починаючи від його прибуття до Елизабету в 1965-му р., коли він розвинув широку діяльність, заставши парафію у боргах, але завдяки своїй енергії та при жертвенності своїх парафіян сплатив борг за 5 років в сумі 300.000 дол. У 1970-му р. започаткував будову шкільної модерної залі, яку закінчив за 3 роки коштом 325 000 дол., закупив площу для паркування авт, відновив церкву внутрі, запровадив центральне огрівання, перемоделював церковну залю, відновив парафіяльний дім, дім сестер, побудував новий гараж, одним словом, припровадив парафію до взірцевого порядку. І завдяки його невсипущій праці, Елизабет сьогодні є однією з кращих парафій у філядельфійській єпархії. Всюди видні сліди і овочі його праці.

Елизабетська парафія вдячна Всевишньому, що дав їм доброго пароха, який є не лише добрим господарем і знаменитим організатором, але перш за все, щирим і невтомним працівником не тільки на церковній, але також на громадській ниві.

За ввесь час побуту в Елизабеті о. монс. Йосиф Федорик здобув собі велику пошану, любов, довір'я та признання за свою працю не лише в парафії і громаді, але також і між не-українцями, доказом чого був сьогоднішній бенкет, який не міг, на жаль, помістити усіх тих, які своєю приявністю хотіли би звеличати пароха з нагоди його номінації на шамбеляна.

На особливу увагу заслуговує знаменита промова, яку виголосив посадник міста Елизабету Томас Данн. На його думку, о. Йосиф є найкращим кандидатом на монсеньйора з усіх священиків не тільки в Елизабеті, але й у цілому стейті.

О. монс. Ярослав Данильчук, парох церкви Пресв. Тройці в Карнегі, Па., як особистий приятель о. монс. Йосифа прекрасно змалював життьовий шлях, на якому парох Елизабету розбудував свою церкву і парафію.

Найбільше зворушливий момент був тоді, коли тостмастер о. монс. Ярослав Москаль представив приявним батьків о. Йосифа, а саме: Василя і Анну, з роду Литвинів, які, між іншим, обходять 55-літній ювілей свого подружжя. Він від усіх приявних передав їм щирий і сердечний привіт та рівночасно склав їм побажання з нагоди їхнього Ювілею, а п-і Марія Бурбела, їхня кузинка, привітала батьків о. Йосифа та вручила їм китицю квітів.

Перед закінченням програми о. монс. Йосиф Федорик у зворушливих словах подякував усім за участь у святі, їхнє признання за його працю, зокрема комітетові за влаштування бенкету.

Отець Йосиф Шарий, уродженець Елизабету, закінчив молитвою цей величавий бенкет.

Дальше у мистецькій частині програми виступив танцювально-вокальний ансамбль „Черемош" з Філядельфії (Дмитро Ткачук — керівник і Дмитро Сороханюк — хореограф), яких присутні за кожний їх виступ нагороджувала рясними оплесками.

Знаний зі своїх виступів квартет бандуристів (Сергій Ковальчук, Петро Шкварко, Роман Левицький та Володимир Васьків) під дир. проф. Р. Левицького відспівав кілька пісень. Квартет своїм виступом зробив дуже миле і симпатичне враєння, так, що приявні не хотіли розходитися додому.

Так гідно і достойно відзначила парафія св. Володимира в Елизабеті о. Йосифа Федорика з нагоди піднесення його до гідности шамбеляна.

Ми певні, що день 29-го січня 1977-го року залишиться глибоко в пам'яті не лише парафіян, але і всіх тих, що були учасниками цих торжественних святкувань для відзначення і підвищення в сані всіми улюбленого о. пароха.

Мирон Пінковський

Пресовий комунікат ВО УНРади з нагоди Січневих Роковин

Детройт, Міч.(А.Н.) — Відзначуючи Річниці Незалежности і Соборности України Д Ц УНР за підписами Президента, Віцепрезидента, Голови УН Ради і Голови Уряду УНР в екзилі видав звернення до українського народу, пригадуючи нам і світові наші славні ї вічно живі Акти 22-го Січня 1918 і 1919 рр.

Українські громади в цілому світі врочистими академіями, бенкетами і хоч би спеціяльними зібраннями при участи найвищих державних достойників, сенаторів, губернаторів, посадників міст та інших звеличали наші національні свята. Це власне і є найкращий засіб, щоби наглядно рік-річно інформувати, що український нарід колись мав свою державу, а сьогодні він зломаний в боротьбі з наїздниками, але не скорений — далі продовжує боротьбу і вірить у свою світлу будучність.

Тому, якби в додатку до тих всіх подій — заходів, д-р Антін Жуковський, заступник голови ВО УН Ради і керманич його зовнішньої інформації виготовив з нагоди 22-го Січня в Річниці Незалежности і Соборности України спеціяльний пресовий комунікат, який разом зі супровідним листом, долучуючи до нього й меморіял про події в Україні, вислав всім новообраним сенаторам і конгресменам ЗСА у Вашінгтоні.

Як виходить з одержаних листів акція ВО УНРади знову зробила корисну інформаційну роботу, ширячи правду про Україну, бо дала більшості тих політиків правдиві інформації про минулі і теперішні події в Україні. Вона також дала американським діячам нагоду зайняти до тих подій в Україні їх становище, яке вони гідно виголосили з трибуни Сенату згл. Конгресу ЗСА.

Найкраще і першими відгукнулися приятелі д-ра Жуковського з Норт Дакоти, бо сенатор Мілтон Р. Янг не тільки виголосив промову, але також втягнув до Конгресового Рекорду цілий пресовий Комунікат ВО УНРади, а сенатор Квентин М. Бурдик крім того разом зі своєю дружиною взяв участь у Вашінгтонських святкуваннях.

При тій нагоді варто подати до відома української громади, хоча деякі, корисні заяви, які в січні ц.р. пролунали в обороні нашої батьківщини України з високої трибуни Сенату чи Конгресу ЗСА, а саме: сенатор Віліям Рот з Делеверу пригадав, що Україна і Київ були найкультурнішим центром східньої Европи, по 1-ій світовій війні, а також, що Україна відновила знову свою незалежність, яку агресія Москви зломила і насадила своїх квіслінгів. Але, не зважаючи на нелюдські совєтські репресії, Україна у таких страшних відносинах продукує таких відважних представників народу, як Валентин Мороз і Святослав Караванський. Тому сенатор Рот глибоко вірить, що Україна здобуде знову своє право і місце серед вільних народів світу.

Сенатор Гаррісон Віліямс мол. заявив „клоню голову перед сильним духом тих відважних українців, вірю, що прийде для України той благословенний день національної волі і незалежности та особистих свобід". Особливо належить згадати нововибраного сенатора Едварда Зорінського з Небраски, що склав таку заяву в Сенат: „59 літ тому Україна легально проголосила себе незалежною державою, то ЗСА дискутуючи „детант" і САЛТ повинні включити до тих розмов повернення незалежности України, яку Совєтська Росія нелегально інкорпорувала і перемінила разом з іншими народами у Совєтський Союз. Ми не повинні забувати мільйонів тих людей, яких стримлінням є жити незалежним національним життям". В тім дусі він також написав листа до президента ЗСА Джіммі Картера.

Крім сенаторів також багато конгресменів склали корисні для нас заяви в Конгресі ЗСА, але завершенням всього можна вважати заяву сенатора Говарда М. Метценбавма з Огайо, що „Національний Уряд УНР це — не тільки символ волі і незалежности України але він є важливим стимулом для спротиву совєтським репресіям".

Немає сумніву, що виступи і прихильність тих державних мужів українській справі — це в першій мірі праця і впливи поодиноких громад і наших діячів на місцях, тому треба далі старатися, щоби такі заяви частіше були виголошувані з тих високих трибун світу, а ВО УНРади буде використовувати кожну нагоду, щоби пригадувати можним цього світу, що як довго Україна і всі інші поневолені народи є в тюрмі колоніяльної імперії під назвою Совєтського Союзу, не буде тривалого миру.

Ювілейний бенкет у Рочестері

Тут, в Рочестері, в залі Українського Народного Дому, в суботу, м.р. з ініціятиви Українського Золотого Хреста, Відділ 18-ий ім. Олени Теліги влаштував ювілейний бенкет з нагоди 75-ліття життя й 50-ліття літературної діяльности загальновідомого й багатьма любленого письменника численних оповідань, повістей, романів, лірики, як також сатирично-гумористичних творів, Анатоля Калиновського-Галана.

У ювілейному бенкеті взяла численну участь організована українська громада Рочестеру. Програму бенкету укладено дуже влучно, переплітаючи привіти й короткі слова-промови читанням гумоpесок Ювілята, його віршів й іншими точками програми через цілий вечір.

Ювілята привітала голова 18-го Відділу УЗХ, Ярослава Зелез, гарно рецитуючи слова вірша-побажання Б.Олександрова. А пані А. Олексик і Т. Лехновська припняли Ювілятові квіти.

Дальше ведення бенкетом Я.Зелез передала секретарці УЗХ, Мірі Повх. Почавши зліва, п.Повх представила гостей головного стола, коротко знайомлячи присутніх із кожним гостем.

Ними були: Е.Загачеський (письменник), о. В. Осташ від церкви Богоявлення, Х.Довгалюк (письменник), Владика Варлаам від УПАЦ св. Миколая, Я.Зелез (голова УЗХ), ювіляти — Анатоль Калиновський-Галан і дружина Софія Калиновська, Роман Куціль від УККА, гості з Торонта — письменник В. Скорупський з дружиною Марусею Скорупською і письменник Улас Самчук. При кінці стола була, ведуча бенкетом, Міра Повх.

Після представлення гостей М.Повх попросила В.Скорупського сказати кілька слів про особу й творчість Ювілята.

У своєму слові п.Скорупський всебічно насвітлив нам особу Ювілята і дав заслужену оцінку його творам, підкреслюючи, що одним із головних завдань ставив собі А.Галан, щоб слова його пера могли вчити й виховувати людину, спрямовувати її до благородности й гуманізму. Промовець зазначив, що письменство для А.Галана — це засіб висловити своє духове ставлення до завдань літератури так, як він розуміє її вагу в потребах нашого часу.

Після слів В.Скорупського, для легкого відпруження, Я.Зелез відчитала І.Евентуального (інший псевдонім письменника) гумореску — „Літаюча химера", викликаючи, висловлюючись словами автора, „на усміх людину".

Далі слідувало представлення родини Ювілята: дочка і зять — Галина й Роман Білики з дітьми, мгром Олександром і Тамарою Біликами; племінники — Ганнуся та інж. Василь Палієнки, Леся і Віктор Павленки.

Вийшовши на сцену, внучка Тамара гарно продеклямувала вірш свого дідуся — „Життя". Піяністка, мгр Леся Борисенко відограла 2 точки Шопена. І знову Я.Зелез звеселила присутніх вмілим читанням нової гуморески І. Евентуального — „Позичена дружина".

Опісля привітав Ювілята письменник Улас Самчук. Пані Я. Зелез ще відчитала поезію А.Галана — „Є на рідній землі монастир".

В міжчасі М. Повх попросила господаря цього дому або чоловіків за столами наповнити чарки шампанським. І, знайшовши вільну хвилину, попросила Ювілята прийняти скромний дарунок від УЗХ і всіх присутніх - різьблений альбом. Дарунок вручили Ювілятові Н. Мигович і М. Дмитрів. В цей сам час М. Повх склала побажання Ювілятові і піднесла тост. І присутні відспівали Ювілятові грімке „Многая літа!".

За цим слідувала молитва, яку перевів о. В.Осташ, а відтак всі їли вечерю. При кінці вечері усні привіти склали: Владика Варлаам, Х.Довгалюк, Н.Білок від т-ва Сприяння УНР, і п.Загачевський.

За кавою й солодким М.Повх представила делегатів від 17-ти різних рочестерських організацій. Відчитано ряд писемних привітів. Всі точки програми були знаменито виконані, за що їх виконавців публіка обдаровувала рясними оплесками.

В заключнім слові Ювілят висловив своє глибоке зворушення і сердечну подяку організаторам ювілею і всім присутнім за гарно разом проведений час.

Кінцеву молитву відмовив Владика Варлаам. Потім — товариська зустріч, гутірки, вписування імен в альбом Ювілята, одержання автографів, розпродаж творів Ювілята та інш. письменників.

Дивлячись на вдоволені обличчя гостей, ювілей бездоганно підготовано і вміло переведено.

Купляймо й читаймо цінні твори наших українських письменників і поетів!

Вшановуймо їх труд подібними ювілеями!

Анна Руда

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

П'ЯТНИЦЯ, 18-го БЕРЕЗНЯ 1977 Р.

НЮАРК - ІРВІНГТОН, Н. Дж. Річні збори Т-ва Запор. Січ 371 Відд., о год. 7 веч. в залі УНДому в Ірвінгтоні. На порядку: звіти і вибір Управи на 1977 рік. Проситься чл. прибути. — Стефанія Стеців, гол., В. Шпирка, заст. гол., Леся Назарук, кас., Ю. Варанюк, фін. секр.

СУБОТА, 19-го БЕРЕЗНЯ 1976 р.

ЕЛИЗАБЕТ, Н. Дж. Річні збори Т-ва Запор. Січ 234 Відд. о год. 7 веч. в малій церковній залі при Грір Авеню і Совт вул. На порядку: звіти Управи вибір нової управи на 1977 рік та обговорення програми діяльности. — В. Головінський, предс., О. Яцусь, касир, І. Іваник, секр.

НЕДІЛЯ, 20-го БЕРЕЗНЯ 1977 р.

ПАССЕЙК, Н. Дж. Місячні збори Т-ва ім. Т. Шевченка 42 Відд. о год. 2 по пол. в УНДомі при 237 Говп Авеню. Просимо приєднувати нових членів до УНСоюзу. — В. Марущак, рек. секр.

ГАММОНД, Індіяна. Річні загальні збори 107 Відд. о год. 5 по пол. під адресою 1022 — 170-ій вул. Проситься чл. прибути, вислухати звітів і вибрати Управу на 1977 р. — В. Кушнір, гол., В. Ванжула, секр.

СИРАКЮЗИ, Н. Й. Річні загальні збори Т-ва Укр. Січ 39 Відд. о год. 2 по пол. в малій залі УНДому. На порядку Річних зборів: звіти з діяльности Управи і К. Комісії та вибір нової на 1977 р., організаційні справи, внески і запити. Якщо на означену годину не явиться визначене статутом число членів, збори відбудуться на годину пізніше без огляду на скількість членів. — Управа.

ПАТЕРСОН, Н. Дж. Місячні збори Т-ва ім. Т. Шевченка 64 Відд. о год. 2 по пол. у Вінярського. Проситься чл. прибути і вирівняти залеглі вкладки. — Іван Вурний, секр.

ТАРЗАН, Ч. 7721. — Тарзан звільнює полонених

Майоре!... Араби б'ються між собою?!!!
Ей, ні!

Швидко мушу розрізати ваші пута... і добратися на мур!

Гаразд, мій приятелю Тарзане!
Тоді!
Тоді...